

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Ἄριθμὸς 367 • Δεκέμβριος 2012

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΑΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- **Συνοδική Παραίνεσις:** «Ἡ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίσις καὶ τὸ Κοινωνικὸ ἦθος τῶν Χριστιανῶν» 329
- **Ἀπὸ τὴν Φιλαυτία στὴν Φιλοθεΐα διὰ μέσου τῆς Φιλαδελφίας** 332
- **Ἐγκύκλιος Χριστουγέννων:** «Ἐλπίδα καὶ Ὅραμα» 333
- **Τὰ Εἰσόδια** τῆς Παναγίας Παρθένου, † Ἁγίου Μητρ. Φιλαρέτου..... 335
- **Ψήφισμα:** Οἰκουμενισμὸς καὶ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962-2012):
50 ἔτη Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκευτικοῦ Συγκρητισμοῦ 337
- **Ὁ Βίος** τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Ἀγαλλιανοῦ Ἀρχιεπ. Μηθύμνης..... 340
- **«Παρακαλεῖτε τὸν Λαόν μου!...»** -
    Ἀύξησις τῶν αὐτοκτονιῶν σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη 343
- **Πόσον** κακὸν εἶναι τὰ ψεύματα, Ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου 344
- **Ἀπὸ τὰ Θαύματα** τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου ἐν Κρήτῃ 346
- **Ὁ Παραλογισμὸς** τῆς κακίας, Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη..... 347
- **«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»** - Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικὰ..... 348
- **Νέες Περιοδικές Ἐκδόσεις** 358
- **«Εἶπε Γέρων»** - Ὁ Ναὸς ὡς Οἶκος Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 359
- **Ἐκδόσεις** καὶ Παραγωγές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἰησοῦς Χριστός. Φορητὴ Εἰκόνα.

Ἔργον Ἀγιογράφου Χρήστου Παλαιοξάρη (2012).

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• **Ἰδιοκτήτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης-Διευθυντής:** Ἐπίσκοπος Γαροδικίου Κλήμης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • **Telefax:** 210 2411080. • **E-mail:** Kyprianos@ synodinresistance.org • **Ἰστοσελίδα** στὸ **Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.org • **Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία:** «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰὶ** ἀνὰ ἀποστέλλονται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.

Συνοδική Παραίνεσις (γ')
Πρὸς τὸ χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας μας

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 2012 ἐκ.ήμ.
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου

«Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευ-
σάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ
ψυχὴ μία» (Πράξ. δ' 32)

Ἡ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίσις
καὶ τὸ Κοινωνικὸ ἦθος τῶν Χριστιανῶν

*Τέκνα Φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·*

Κᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν ἀγίῳ φιλήματι Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Ἐνότητος ἐν Χριστῷ, καὶ Σᾶς χαιρετίζομε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ μὲ τὸν ἀποστολικὸ καὶ λειτουργικὸ ἀσπασμό: «Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν»!

Ἀόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν! Μᾶς ἀξίωσε ὁ Κύριος καὶ ἐφέτος νὰ συγκεντρωθοῦμε, ἐμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἐν Χριστῷ πνευματικοὶ Σας Πατέρες, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τῆς καινοτομίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, στὴν ΛΘ' Συνεδρίασι τῆς Ἱεραρχίας μας (3.10.2012 ἐκ.ήμ.) καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε ποικίλα θέματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινοότητός μας.

Ἐκφράζομε τὴν εἰλικρινῆ μας εὐχαριστία καὶ εὐγνωμοσύνη πρωτίστως πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸν ἕνα καὶ τριαδικὸ Θεὸ μας, γιὰ τὴν ὄντως μεγάλη αὐτῆ δωρεά, ἀλλὰ

καὶ πρὸς ὄλους Ἐσᾶς, γιὰ τὶς προσευχὲς Σας, οἱ ὁποῖες μᾶς ἐβοήθησαν νὰ συσχεθοῦμε καὶ συναποφασίσωμε κατὰ τὸ θεῖον θέλημα, πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῆς τῆς δωρεᾶς τῆς Ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος μας, ἐπιθυμοῦμε νὰ Σᾶς ἀπευθύνωμε καὶ πάλι λόγον Ἐλπίδος, Παραμυθίας καὶ Οἰκοδομῆς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίσις τῆς Πατρίδος μας καὶ τοῦ κόσμου παρατείνεται.

* * *

Πλησιάζει ἡ συμπλήρωσις τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βαθείας αὐτῆς κρίσεως καὶ τὰ χέρια τῶν νεο-πτύχων καὶ νεο-αστέγων, τὰ ὁποῖα ἀπλώνονται πρὸς τοὺς Ποιμένες, τὶς Ἐνορίες καὶ τὶς Μονές μας, συνεχῶς αὐξάνονται μαζί με τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ αὔριο, γιὰ τὴν ἐπιβίωσι, γιὰ τὰ στοιχειώδη.

Ἡ πραγματικότης αὐτῆ, ἡ ὁποία μᾶς προξενεῖ μεγάλη θλίψι, μᾶς θυμίζει τὴν

τὸσο κατανυκτικὴ προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου:

«[Ὅπως ὁ Κύριος καὶ οἱ Μαθηταί, μετὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν], ἄς ἐξέλθωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰ χέρια τῶν πτωχῶν, διότι αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι γιὰ μᾶς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ τὸ πλῆθος τῶν πτωχῶν εἶναι Ἐλαῖαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν φυτευθῆ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· αὐταὶ σταλάζουν τὸ Λάδι, τὸ ὁποῖον ἐκεῖ [εἰς τὴν συνάντησιν μετὰ τὸν Νυμφίον Χριστόν], θὰ μᾶς εἶναι χρήσιμον...» (PG, τ. 58, στλ. 743-744).

Στὶς προηγούμενες *Παραινέσεις* μας εἴχαμε ἀναφερθῆ στὴν εὐθύνη μας, στὴν συλλογικὴ-ἐνοριακὴ εὐθύνη μας, γιὰ τὴν κρίσι αὐτή, ἐφ' ὅσον ὡς Χριστιανοὶ δὲν λειτουργοῦμε κοινοτικά, ὥστε νὰ φανερώναμε τὸ Μυστήριον τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον.

Εἶναι λοιπὸν εὐκαιρία, ἰδιαιτέρως τώρα, ὄχι γιὰ μία παθητικὴ αὐτοκριτικὴ, ἀλλὰ γιὰ μία ἐνεργητικὴ αὐτογνωσία, ὥστε νὰ ἀλλάξῃ ριζικὰ ἡ κοινωνικὴ συμπεριφορὰ μας, μὲ κέντρο πάντοτε τὴν Ἐνορία καὶ μὲ περιφέρειαν συνεχῶς διευρυνομένη, ὥστε τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὸν Ἄλλο-τὸν Ἀδελφὸν μας νὰ μὴν ἔχη στατικὸ, ἀλλὰ δυναμικὸ χαρακτήρα.

Ὁφείλουμε νὰ ἐργαζώμεθα συνεχῶς στὴν καλλιέργεια μιᾶς *συλλογικῆς κοινωνικῆς συνειδήσεως* ὄχι ἀφηρημένης καὶ ἀσαφοῦς, ἀλλὰ συγκεκριμένης καὶ χειροπιαστῆς, ἂν θέλωμε νὰ ἀσκοῦμε ὑπεύθυνα τὴν θεοδότῃ ἐλευθερία μας καὶ νὰ εἴμεθα καλοὶ οἰκονόμοι τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ πολῖτες μὲ εὐθύνη καὶ σοβαρότητα.

Τοῦτο σημαίνει πρακτικά, νὰ προτιμᾶται καὶ νὰ προτάσσεται πάντοτε τὸ καλὸ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου σὲ

ὄλα τὰ ἐπίπεδα, μὲ θυσιαστικὴ διάθεσι, μὲ εὐαγγελικὴ αὐταπάρνησι καὶ χριστοκεντρικὸ Ἐθελοντισμὸν.

Ἄεν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῆται ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ὅτι πρῶτος καὶ αὐθεντικὸς Ἐθελοντὴς ὑπῆρξε ὁ Σωτήρας μας Χριστός, ὁ Ὅποιος διεκήρυτε ὅτι «οὐκ ἤλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Ματθ. κ' 28).

Ὁ Κύριός μας μὲ τὴν ἐκούσια Κένωσι, Πτωχεῖα καὶ Θυσία Του γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, ἀνεδείχθη σὲ αἰώνιο καὶ ἀπαράμμιλο πρότυπο Ἐθελοντισμοῦ καὶ προτρέπει τοὺς Χριστιανούς νὰ Τὸν μιμηθοῦν, δηλαδὴ νὰ προσφέρουν τὰ Χαρίσματά τους γιὰ νὰ σπογγίσουν δάκρυα, νὰ ἐπουλώσουν πληγές, νὰ διακονήσουν τὸν πάσχοντα ἄνθρωπον, τὸν πτωχόν, τὸν ἄστεγον, τὸν ἀσθενῆ, τὴν χήρα, τὸν πεινασμένον, τὸν γυμνόν, τὸν φυλακισμένον...

Ἡ ἐθελοντικὴ προσφορὰ στοὺς ἀναξιοπαθοῦντας μᾶς καθιστᾷ θεοὺς κατὰ χάριν: «γενοῦ τῷ ἀτυχοῦντι θεός, τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ μιμούμενος», μᾶς διδάσκει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος (PG τ. 91, στλ. 769Α).

* * *

Στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἔχομε μία πολὺ χαρακτηριστικὴ εἰκόνα μιᾶς χριστιανικῆς κοινωνίας μὲ *συλλογικὴ συνείδησι*:

«Τοῦ δὲ πλῆθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά»· «οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων, καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων· διεδίδοτο

δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχε» (Πράξ. δ' 32 καὶ 34-35).

Καρπὸς εὐλογημένος τῆς Ἀγάπης, τῆς Καινῆς Ἐντολῆς, εἶναι ἡ ἔνωσις τῶν Χριστιανῶν σὲ μιὰ καρδιά καὶ ψυχὴ καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεως εἶναι τὸ «ἅπαντα κοινά», πρὸς κοινὴν χρῆσιν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεῶν· οἱ ἔχοντες δὲν ἦσαν *κατέχοντες*, δὲν θεωροῦσαν τίποτε ἰδικόν τους, ἦσαν μόνον διαχειρισταὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ καὶ πάλι ὄχι ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ διὰ μέσου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν πνευματικῶν Πατέρων τους.

«**Καὶ Χάρις** τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτοὺς» (Πράξ. δ' 33). Καὶ ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας ἐξεχέετο σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς ἀφθόνως, ὥστε νὰ εἶναι δυνατοὶ καὶ ἐλεύθεροι στὴν ἀμοιβαία ἀγάπη, τὴν ὁμόνοια, τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν βίωσιν τοῦ «ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά».

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Θερμὴ πατρικὴ παράκλησι καὶ προτροπὴ ἀπευθύνομε στὴν ἀγάπη Σας. Οἱ μὲν Ποιμένες νὰ ἐργάζονται ἀνυστάκτως γιὰ τὴν καλλιέργεια αὐτοῦ τοῦ *Κοινωνικοῦ ἦθους* τῶν Χριστιανῶν, τῆς *συλλογικῆς κοινωνικῆς συνειδήσεως*· οἱ δὲ Χριστιανοί μας νὰ ἐμβαθύνουν συνεχῶς στὴν *Κοινωνικὴ Εὐθύνη* τους, νὰ καθιστοῦν ὅ,τι τοὺς ἔχει δοθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸ «κοινόν», νὰ τὸ μοιράζονται μὲ τοὺς ἄλλους «καθότι ἂν τις χρεῖαν ἔχει».

Ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀδιαφορία, καὶ ἡ ἐπάρατος φιλαυτία, τὰ ὅποια ὀδηγοῦν στὸ «ἀκοινώνητον», καθιστοῦν τὸν Χριστιανὸν «ἀλλότριον τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου»· «τοῦτὸ ἐστὶν ὃ ἐξισοῦσθαι δυνάμεθα τῷ Θεῷ· τὸ ἐλεεῖν καὶ οἰκτεῖρειν· ὅταν οὖν τοῦτο μὴ ἔχωμεν, τοῦ παντὸς

ἀπεστερήμεθα»· «ὁ πτωχῷ κοινωνήσας, εἰς τὴν μερίδα τοῦ δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντος ἑαυτὸν καταστήσει» (Ἀγίου Εἰρηναίου, Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης, PG τ. 91, στλ. 765-769).

Κλείνομε τὶς ταπεινὲς μας παραινέσεις, μὲ τὴν ὑπόμνησι τῆς ἀποστολικῆς παροτρύνσεως, γιὰ τὶς κοινωνικὲς ὑποχρεώσεις τῶν εὐσεβῶν:

«**Ἡ** φιλαδελφία μενέτω· τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, τῶν κακουχουμένων· τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς» (Εβρ. ιγ' 1-3 καὶ 16).

Μὴ λησμονῆτε τὴν ἀγαθοεργία καὶ τὴν μεταδοτικότητα («κοινωνίαν»), μὲ τὶς ὁποῖες συμμετέχουν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ πρωτίστως οἱ Ἄλλοι, στὰ ἀγαθὰ Σας!...

Μὲ τὸ *Ὅραμα* αὐτὸ μιᾶς *Συλλογικῆς Κοινωνικῆς Συνειδήσεως*, μακρὰν τῆς ἐπανάπαυσης, τοῦ συμβιβασμοῦ, τῆς συντήρησις, τῆς παθητικότητος, τῆς μιζέριας καὶ τῆς ἐσωστρέφειας, θὰ ἀποδεικνύομε τὴν αὐθεντικότητά μας, θὰ δίδωμε μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως, θὰ μεταγγίζομε Ἐλπίδα στὸν Κόσμο γιὰ τὸ πρόσκαιρο παρὸν καὶ τὸ αἰώνιο Μέλλον.

Εἶθε ἡ εὐλογία τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆ δυνάμει τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, νὰ μᾶς διατηροῦν στὴν θεοποιὸ Κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀμήν!

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν
Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

■ Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους (Σεπτεμβρίου α')

Ἀπὸ τὴν Φιλαυτία στὴν Φιλοθεΐα διὰ μέσου τῆς Φιλαδελφίας

Τὸ Εὐσπλαγγνο-κεντρικὸ Ἴηθος τῆς Ἐκκλησίας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἐϋχόμεθα νὰ διανύσωμε καὶ τὸ Νέο Ἐκκλησιαστικὸ Ἔτος, μέχρι καὶ τοῦ Ἀυγούστου 2013, πορευόμενοι σταθερὰ πρὸς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, πρὸς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὲ τὴν ὁδηγία, ἐνίσχυσι καὶ προστασία τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, εὐχαῖς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

Ἡ πορεία μας αὐτὴ ἀντιμετωπίζει ὅλον ἐν καὶ περισσότερα καὶ περιπλοκώτερα ἐμπόδια, ἐφ' ὅσον τὸ γενικώτερο ἦθος τῶν τελευταίων δεκαετιῶν στὴν Πατρίδα μας διαποτίζεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου. Ἡ ἐκκοσμίκευσι διαβρώνει τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὸ ἦθος τῶν Χριστιανῶν.

Στὴν παρακμιακὴ πορεία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου συμμετέχουν δυστυχῶς καὶ οἱ λεγόμενοι Χριστιανοί, ἀποτελοῦντες μέρος μιᾶς τραγικῆς πραγματικότητος, χωρὶς παραδόξως νὰ ἔχουν τοῦλάχιστον στοιχειώδη αὐτογνωσία, ἢ ὅποια θὰ τοὺς ὡδηγοῦσε στὴν μόνη λύσι τοῦ δράματος, δηλαδὴ στὴν ἀνακαινιστικὴ **Μετάνοια**.

Στὸν προσωπικὸ καὶ οἰκογενειακὸ-συλλογικὸ προγραμματισμὸ τῆς ζωῆς τῶν συγχρόνων μας Χριστιανῶν, ὁ Ἄλλος-ὁ Ἀδελφὸς δὲν ἔχει τὴν πρώτη θέσι,

ἴσως οὔτε κἂν τὴν τελευταία, διότι λησμονεῖται -ὅταν δὲν ἀγνοῖται- ὅτι ὁ Ἄλλος-ὁ Ἀδελφὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας μας Χριστός.

Συστηματικὰ παραθεωρεῖται, ὅτι τὸ Ἴηθος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι **Εὐσπλαγγνο-κεντρικό**: γύρω ἀπὸ τὴν **Εὐσπλαγχνία** στρέφονται τὰ πάντα στὴν ζωὴ μας καὶ πηγὴ ὅλων τῶν εὐλογιῶν μας εἶναι ἡ **Εὐσπλαγχνία**.

Ἡ γνήσια ἐν Χριστῷ ἄσκησις, ὡς διαρκῆς ἀγὼν πρὸς ὑπέρβασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἔχει ὡς κίνητρο ἰσχυρὸ τὴν **Εὐσπλαγχνία**, τὴν θυσιαστικὴ ἐξοδο ἀπὸ τὴν φυλακὴ τῆς **Φιλαυτίας**, ὥστε διὰ μέσου τῆς **Φιλαδελφίας**, νὰ ὡδηγηθῶμε στὴν **Φιλοθεΐα**.

«Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες (εὐσπλαγχοι, συμπονετικοί), καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν Οἰκτίρμων ἐστὶ» (Λουκ. στ' 36). Μόνον διὰ τῆς **Εὐσπλαγχνίας** θὰ γίνωμε φιλόθεοι καὶ θεοφιλεῖς, θὰ ὁμοιάσωμε στὸν Θεό, θὰ φθάσωμε στὴν θέωσι.

Ὁ ἀκίνδυνος, ἀδάπανος καὶ συμβιβασμένος χριστιανισμὸς δημιουργεῖ *βολεμένους* καὶ τελικὰ ὑποκριτὰς χριστιανούς, μὲ μία ἐπιφανειακὴ πνευματικότητα, μὲ ἓνα ἐπίχρισμα εὐαγγελικό.

«Γνωρίζω πολλοὺς», λέγει ὁ Ἱερὸς

Ἐλπίδα καὶ Ὅραμα

Ἀπὸ τὸ Μυστήριον τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου,
στὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Τὴν **μεγάλη** αὐτὴ ἡμέρα, συναγμένοι καὶ πάλι στὸν Ναὸ τῆς Δόξης τοῦ Κυρίου μας· μετέχοντες στὸ Δεῖπνο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Θεῖο Παράκλητο στὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, προσκυνοῦμε πανευλαβῶς τὸ ἄφατο Μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ.

Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα!..

Ἡ Καλὴ Εἶδησις, τὸ Χαρμόσυνο Ἄγγελμα, τὸ Εὐαγγέλιο, ὅτι ὁ **Θεὸς Λόγος Σὰρξ Ἐγένετο**, συνεχῶς ὁμολογούμενο, διαρκῶς κηρυττόμενο, ἀδιαλείπτως ἀναγγελόμενο, ἀνανεώνει τὴν **Ἐλπίδα** μας, ἀνακαινίζει τὸ **Ὅραμά** μας.

Γιατί, ἄρά γε;...

Χρυσόστομος, «οἱ ὅποιοι νηστεύουν καὶ προσεύχονται καὶ στενάζουν, ἐπιδεικνύοντας κάθε λογῆς **ἀδάπανη εὐλάβεια**. Ἐνῶ οὐτε ἓναν ὄβολο (μία πεντάρα) δὲν δίδουν στοὺς θλιβομένους. Τί κέρδος ἔχουν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη ἀρετὴ τους; **Γι’ αὐτοὺς ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι κλειστή**». «Οἱ φτωχοὶ καὶ οἱ ξένοι εἶναι οἱ θυρωροὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ἡ ἐθνικὴ καὶ διεθνῆς κρίσις λειτουργοῦν ἀφυπνιστικά. Εὐρισκόμεθα σὲ ἓνα κρίσιμο σημεῖο καμπῆς καὶ ὀφείλομε ὡς Χριστιανοὶ νὰ ὠθησῶμε, διὰ μέσου τοῦ

Διότι, τὸ ἓνα Μυστήριον μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ ἄλλο Μυστήριον... Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου – τὸ πρῶτο Μυστήριον, μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν Ἁγία Τριάδα – τὸ δεύτερο Μυστήριον.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα, μᾶς ἀποκαλύπτεται, ὅτι **Ὁ Θεὸς εἶναι Ἀγάπη**, δηλαδή δὲν εἶναι μία Μονάδα, δὲν εἶναι ἓνα Πρόσωπο μόνο Του· ἀλλά, εἶναι μία Ἐνωσις Προσώπων, μία Κοινότητα Τριῶν Θεῶν Προσώπων, μία Κοινωνία Ἀγάπης.

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει μόνον Ἀγάπη, ἀλλὰ

Εὐσπλαγχο-κεντρικῶ Ἦθους μας, τὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα στὸ **Ὅραμα** τῆς Φιλοθείας.

Εὐσπλαγγία σημαίνει **Διακονία** τοῦ Ἀδελφοῦ καὶ ἡ Διακονία ἦταν ἀνέκαθεν «σημα κατατεθὲν» τῶν γνησίων Χριστιανῶν: «τὸ νὰ ζώνεσαι τὸ Λέντιον τῆς Διακονίας δὲν εἶναι ὑποτιμητικόν, εἶναι **Μεγαλειώδες**», ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἀγάπη, εἶναι Ἄυτο-αγάπη, εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς Ἀγάπης, εἶναι ἓνα Πέλαγος μιᾶς οὐσιώδους καὶ φυσικῆς Ἀγάπης, ἔχει κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν Ἀγάπη.

Καὶ ὅταν μᾶς ἀποκαλύπτεται, ὅτι «**Ὁ Θεὸς Ἀγάπη Ἔστιν**», ἐννοεῖται ὅτι ὅλη κοινῶς ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι καὶ ὀνομάζεται Ἀγάπη· καὶ ὅτι τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι ἐνωμένα καὶ συνάπτονται καὶ ἀλληλο-περιχωροῦνται ἀσυγχύτως, τόσο λόγῳ τῆς μιᾶς Ἀὐτῶν Οὐσίας, ὅσο καὶ γιὰ τὴν οὐσιώδη αὐτὴν Ἀγάπη.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ Μεγάλῃ Ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ Καλὸ Ἄγγελμα, ἀνανεώνει πρωτίστως **τὴν Ἐλπίδα μας**: ὁ Θεὸς ὡς Ἀγάπη συνέχει καὶ συντηρεῖ καὶ ὀδηγεῖ καὶ ἐλκύει τὰ πάντα στὸν Ἐαυτὸ Του συνεχῶς· δὲν λησμονεῖ τὴν Δημιουργία Του καὶ ἐμᾶς τὰ πλάσματά Του, ἀλλὰ φροντίζει καὶ προνοεῖ διαρκῶς νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ σὲ κοινωνία μεταξύ μας καὶ μὲ Ἐξεῖνον, σὲ κοινωνία κατ' εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Αὐτὴ ἡ Καλὴ Εἴδησις, αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀνανεώνει ἐπίσης **τὸ Ὁραμά μας**, τὸ ὁποῖο κινδυνεύει νὰ ξεθωριάσῃ μέσα στὴν πεζότητα τῆς καθημερινότητος, παρὰ τὴν λειτουργικὴ προτροπὴ: «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν καὶ κοινωνήσωμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον»!...

Μόνον ἂν μείνουμε ἐν τῇ Ἀγάπῃ· μόνον ἂν ἔχουμε Ἀγάπη μεταξύ μας· μόνον ἂν βιώνουμε μία κοινωνία Ἀγάπης· μόνον ἂν εἴμεθα ἐνωμένοι καὶ ἀλληλο-

περιχωρούμενοι· τότε μόνον μένουμε ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι καὶ ἡ Ἁγία Τριάς μένει ἐν ἡμῖν· τότε μόνον γινόμεθα Ναὸς καὶ Μονὴ καὶ Κατοικητήριον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τότε μόνον ἐκπληρώνεται ἡ ἐπιθυμία τοῦ Χριστοῦ μας, «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς Σὺ, Πάτερ, ἐν Ἐμοὶ καὶ ἐν Σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν Ἡμῖν ἐν ὧσιν».

Ἐλπίδα καὶ Ὁραμα!... Μὴν ἐπιτρέψουμε νὰ συσκοτισθῇ καὶ χαθῇ ἡ **Ἐλπίδα μας** καὶ τὸ **Ὁραμά μας** μέσα στὰ συντρίμμια τῆς ὁποιασδήποτε κρίσεως καὶ δοκιμασίας...

Ἡ Πίστις μας καὶ ἡ Ὁμολογία μας σήμερα καὶ πάντοτε, ὅτι «**Ὁ Λόγος Σὰρξ Ἐγένετο**» καὶ ὅτι «**Ὁ Θεὸς Ἀγάπη Ἔστιν**», εἶναι τὰ πολυτιμότερα δῶρα στὸν ἑαυτὸ μας καὶ στοὺς Ἀδελφούς μας, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναγεννοῦν καὶ μᾶς ἐνώνουν ἀλληλο-περιχωρητικά.

* * *

Οἱ εὐχές τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, εἴθε νὰ μᾶς ἐνισχύουν, ὀδηγοῦν καὶ προστατεύουν, ὥστε νὰ δίδουμε μία συνεπῆ μαρτυρία γιὰ τὴν Χριστοποίησι τοῦ Ἄνθρωπου, γιὰ τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Συναντήσεως τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν Ἄνθρωπο, πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

† Ἁγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2012

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας
Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁρρεῶν Κυπριανὸς

Εορτολογικά

Τὰ Εισόδια τῆς Παναγίας Παρθένου Μαρίας*

Ὁμιλία τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης
τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, † 1985

«**ΣΗΜΕΡΟΝ** ὁ θεο-
χώρητος ναός, ἡ Θεο-
τόκος ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ
Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον
τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται». Ἐμεῖς
μόλις ἀκούσαμε νὰ ψάλλονται αὐτὰ
τὰ λόγια, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία
ἐξεικονίζει τὸ εορταστικὸ γεγονός, τοῦ
ὁποίου τὴν μνήμη ἐπιτελοῦμε κατὰ τὴν
σημερινὴ Μεγάλῃ Ἑορτῇ.

«Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων
Ἅγια ἀγάλλονται», ψάλλει ἡ
Ἐκκλησία. Καὶ ἐμεῖς γνωρίζομε,
ὅτι στὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο τῆς
Θεοτόκου, σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς
Χαιρετισμούς Της, ἐπίσης λέγομε:
«Χαίρε Ἅγια, Ἁγίων μεῖζων»· αὐτὸ
σημαίνει: Νὰ χαίρεσαι Ἐσὺ, ἡ ὁποῖα
Εἶσαι μεγαλυτέρα ἀπὸ τὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων!

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑορτῆς μᾶς
διηγείται, πὼς οἱ εὐλαβεῖς γονεῖς,
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα, ἔφεραν τὸ τριετὲς
παιδί τους, τὴν μικρὰ παρθένο
Μαρία στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ, ὅπως
εἶχαν ὑποσχεθῆ, σύμφωνα μὲ τὸ
τάμα τους, ὅτι θὰ τὴν ἀφιέρωναν
στὸν Θεό. Πὼς οἱ παρθένοι νεάνιδες
τὴν συνώδευαν μὲ λαμπάδες καὶ
πὼς τελικά, ὅταν εἰσῆλθαν στὸν
Ναὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀρχιερέας
Ζαχαρίας ἐξῆλθε νὰ τὴν ὑποδεχθῆ.
Καὶ ἡ Παράδοσις μᾶς πληροφορεῖ
ὅτι Αὐτῇ, ἂν καὶ τόσο μικρῇ,
μόλις τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ μόνῃ Της
ἀνέβηκε τὰ σκαλοπάτια κατ' εὐθεῖαν
πρὸς

ἐκεῖνον, καὶ αὐτός, καθοδηγούμενος
ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἔπραξε αὐτό,
τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε ξαναγίνει ποτὲ
στὰ χρονικά, καὶ τὴν ὠδήγησε
στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, στὸ μέρος,
στὸ μυστικὸ σκοτάδι τοῦ ὁποίου,
μόνον Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐσκήνωνε·
καὶ ποῦ ποτὲ δὲν εἶχε πατήσει
πόδι ἀνθρώπου, καὶ μόνον ὁ
Ἀρχιερεὺς μόνος του, εἰσερχόμενος
στὸν ἐνδιάτακτο καιρὸ, μὲ
προσευχὴ καὶ θυμίαμα μίᾳ
ἡμέρᾳ τὸν χρόνον.

Μία ἡμέρᾳ τὸν χρόνον! Καὶ
αὐτὴ δὲν ἦταν ἐκεῖνη ἡ ἡμέρᾳ.
Παρ' ὅλα αὐτά, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ δίκαιος
Ζαχαρίας ὠδήγησε τὴν τριχρο-
νῆ Νεάνιδα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,
ἔτσι ὥστε νὰ ἀνατραφῆ ἐκεῖ.
Σὲ ἄλλον ἐκκλησιαστικὸ ὕμνον λέγει:
«ὡς ἡγιασμένη». Καὶ ἡ ἐκ-
κλησιαστικὴ Παράδοσις μᾶς

ἀναφέρει πὼς ἦταν συχνὰ στὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων· πὼς Ἅγιοι Ἄγγελοι τῆς
ἐμφανίζονταν ἐκεῖ· πὼς ὁ Ἀρχάγγελος
Γαβριὴλ τῆς ἐμφανίζόταν καὶ τῆς
ἔφερνε τροφή. Καὶ ὄντως ἔτσι
εἶναι· διότι, ὅταν ἀναγινώσκουμε
τὴν ἱερὰ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποῖα
πῆγε, στὸν Εὐαγγελισμό, νὰ τῆς
ἀναγγείλῃ τὸ χαρμόσυνο μήνυμα,
τὸ Εὐαγγέλιο καθιστᾷ σαφές, ὅτι
ὅταν ἡ Ὑπερευλογημένη Παρθένος
Μαρία εἶδε τὸν Ἀρχάγγελο
Γαβριὴλ, δὲν ταραχθῆκε ἀπὸ
τὴν παρουσίᾳ του, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ

μήνυμά του· ἐπειδὴ τῆς ἦταν παλαιὸς γνώριμος καὶ τῆς εἶχε ἐμφανισθῆ πολλὰς φορές στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, ὅταν ἄκουσε τὸν ἀσυνήθιστο χαιρετισμό, «*Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί*», ἦταν αὐτὸς ὁ ἀσυνήθιστος χαιρετισμός, ὁ ὁποῖος τὴν ἐτάραξε, καὶ ἀναρωτήθηκε τί νὰ ἐσήμαινε ἓνας τέτοιος χαιρετισμός.

Σύμφωνα μὲ τὴν Παράδοσι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸ Τῆς στὸν Ναό, ζοῦσε μονίμως ἐκεῖ. Ἐκεῖ προσευχόταν, ἐκεῖ ἐργαζόταν, καὶ ἐκεῖ, ὅπως ἔχει ἤδη εἰπωθῆ, Ἅγιοι Ἄγγελοι τῆς ἐκόμιζαν τροφή.

Ἀλλά, πῶς ἐμεῖς σχετιζόμεθα μὲ τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ; Γιὰ τὸν Χριστιανὸ ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀκριβῶς ὅπως στὰ ἀρχαῖα χρόνια γιὰ τὸν Ψαλμωδὸ, ὁ ὁποῖος ἔγραψε: «*Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα*» (Ψαλμ. ρκ' 1). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι, χάρηκα ὅταν κάποιος μοῦ εἶπαν: «Ἄς πορευθοῦμε εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου»! Συμβαίνει αὐτὸ μὲ μᾶς; Τιμοῦμε τὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ; Ἀγαποῦμε τὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ; Προσπαθοῦμε νὰ εἴμεθα ἐκεῖ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ συχνὰ μποροῦμε; Ἄρά γε, ὑπερπηδοῦμε τὰ τυχὸν ἐμπόδια ποὺ παρουσιάζονται; Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, ὅτι εἶναι μακρὺς ὁ δρόμος, ἂν καὶ αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε πρόφασιν!

Σὲ αὐτὴν εἰδικῶς τὴν περίπτωσι, ἔφεραν τὴν Πάναγγο καὶ Παρθένο Μαρία, ἔφεραν τὴν νεαρὴ Παρθένο μέσα στὸν Ναό· ὁ Ναὸς ἔγινε γι' αὐτὴν ἰδική Τῆς κατοικία. Ἔμενε πάντα ἐκεῖ. Ἀλλά, δυστυχῶς, τώρα συμβαίνει καὶ τὰ δικά μας τὰ παιδιά νὰ πηγαίνουν πολὺ σπάνια στὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ. Εὐλογημένα εἶναι ἐκεῖνα τὰ παιδιά, τῶν ὁποίων οἱ εὐλαβεῖς γονεῖς τους πάντοτε τὰ φέρνουν στὴν Ἐκκλησία! Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἰσάξιο μὲ ὅ,τι λαμβάνει ἓνα νεαρὸ

παιδί στὴν Ἐκκλησία, στὴν γεμάτη χάρη, λαμπρότητα, ἱερὴ καὶ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας! Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο ἢ νεανικὴ ψυχὴ ἀπορροφᾷ σὲ αὐτὰ τὰ τρυφερὰ χρόνια τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, θὰ ἀποδειχθῆ θησαυρὸς καὶ πνευματικὸ κεφάλαιο γι' αὐτὴν, καὶ τὸ καλύτερο ἀντίδοτο στὴν ματαιότητα καὶ ἀκολασία τῆς ζωῆς, στὴν ὁποία πολὺ γρήγορα θὰ ἐκτεθῆ. Μακάρι νὰ μπορούσαν οἱ ἅγιες Ἐκκλησίες μας νὰ γεμίζουν πάντα ἀπὸ παιδιά! Ἀλλά, συνεχῶς βλέπουμε ὅτι αὐτὸ δὲν γίνεται, ἀκόμη καὶ στὶς μεγάλες Ἑορτές. Γιὰ παράδειγμα, σήμερα ἢ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ ἔχη ἓναν ἀρκετὰ μεγάλο ἀριθμὸ πιστῶν, ἀλλὰ μὲ δυσκολία μερικὰ παιδιά.

Αὐτὸ εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖο θὰ πρέπει ὅλους νὰ μᾶς προβληματίζη, ὄχι μόνον τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ τοὺς παιδαγωγούς, τοὺς διδασκάλους, τοὺς Χριστιανούς, τὸν καθένα μας, ἔτσι ὥστε νὰ μπορῆ νὰ δίδεται ἔστω καὶ μία πενιχρὰ εὐκαιρία στοὺς νέους, νὰ ἀπορροφήσουν στὴν πνευματικῶς ἀναπτυσσόμενη καὶ ἀνθηφοροῦσα ψυχὴ τους, τὸ πνευματικὸ κεφάλαιο καὶ τὴν πνευματικὴ γνῶσι ποὺ προσφέρεται στὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, αὐτὰ μπορεῖ νὰ ἀφεληθοῦν καὶ νὰ ἀποβῆ γι' αὐτὰ πνευματικὸς πλοῦτος, ὄχι μόνον στὴν πορεία τους σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ, ἀλλὰ καὶ στὴν μέλλουσα.

Σκεφθῆτε αὐτὸ καὶ προσπαθῆστε νὰ φέρνετε τὰ παιδιά μας στὴν Ἐκκλησία πιὸ συχνά. Οὕτως ὥστε, νὰ μάθουν νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἐκκλησία καὶ σταθερὰ νὰ ἐπιδιώκουν νὰ βρίσκωνται ἐκεῖ. Πάντοτε ὑπῆρχαν, καὶ πράγματι ὑπάρχουν καὶ τώρα κάποιες οἰκογένειες, τῶν ὁποίων τὰ μικρὰ παιδιά ἀγαποῦν τὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ σὲ τέτοιο βαθμὸ, καὶ δὲν πλήττουν στὶς Ἀκολουθίες, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶναι οἱ γονεῖς αὐτοὶ ποὺ φέρνουν τὰ παιδιά στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ τὰ παιδιά

Κληρικολαϊκή Σύναξις Β' τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωπού καὶ Φυλῆς
«Διακονία καὶ Πνευματικὴ Πατρότης»

Ψήφισμα

**Οἰκουμενισμὸς
καὶ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962 -2012):
50 ἔτη Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκειακοῦ Συγκρητισμοῦ**

α. Δόγμα - Βίος -

Συνείδησις Ἐκκλησίας

1. Οἱ εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐλεηθῆ νὰ εἶναι Μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχουν βαθεῖα ἐπίγνωσι, ὅτι ἡ εἰλικρινὴς Χριστιανικὴ Ἀγάπη εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὰ Δόγματα τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας.

2. Τὸ Πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἔχει διδαχθῆ ἀπὸ τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοφόρους Πατέρας, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραθεωρῆται ἡ σωτηριολογικὴ σημασία τῆς ἀκριβείας τοῦ Δόγματος, διότι ἡ ἀκριβής, ἡ Ὁρθὴ Πίστις, ἀποτελεῖ βασικὸ καὶ ἀπαραίτητο ὄρο, μαζὶ πάντοτε μὲ τὰ ἀγαθὰ ἐν Χριστῷ ἔργα, τῆς ἀνθρωπίνης συγκαταθέσεως καὶ συνεργείας στὸ ἔργο τῆς Σωτηρίας μας.

3. Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἐκφράζει ἐν

προκειμένῳ μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια τὴν Ὁρθόδοξη Πατερικὴ Διδασκαλία:

«Οὔτε γάρ, ἐὰν ἔχωμεν Δόγματα μὲν ὀρθά, Βίου δὲ ἀμελῶμεν, ὄφελος ἡμῖν ἔσται τι, οὔτε ἐὰν (ὀρθόν) Βίον ἔχοντες, τῶν ὀρθῶν Δογμάτων ἀμελῶμεν, κερδᾶναί τι χρήσιμον καὶ πρὸς σωτηρίαν ἡμετέραν δυνασόμεθα».

4. Ἐπίσης, ἔχομε τὴν πεποίθησι, ὅτι *Φορέας καὶ Φύλαξ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τοῦ Ἀλαθῆτου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ Πλήρωμα Αὐτῆς*, δηλαδὴ οἱ ὀρθῶς πιστεύοντες Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, οἱ ὅποιοι ἐκφράζουν τὴν *Συνείδησι τῆς Ἐκκλησίας*, ὑπερασπίζουσι τὴν Ὁρθὴ Πίστι, ὅταν τυχὸν προσβάλλεται καὶ κινδυνεύει, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι τὴν πραγματικὴ θεοθεν δύναμι νὰ ἐγκρίνουσι καὶ ἐπικυρώνουσι ἀκόμη καὶ δογματικὰς ἀποφάσεις Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

τοὺς γονεῖς! «Γρήγορα, γρήγορα!». Εὐλογημένη εἶναι ἡ οἰκογένεια ἐκείνη, στὴν ὁποία ἐπικρατεῖ αὐτὴ ἡ κατάστασις.

Σκεφθῆτε το αὐτό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Νὰ φροντίσετε, ὥστε τὰ παιδιὰ μας νὰ μεγαλῶνουσι Χριστιανικά, σὰν γνήσια, πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἀγαποῦν τὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ταπεινὴ καὶ προσευχητικὴ ἀτμόσφαιρά του. Ἀμήν!

(*) Περιοδικὸ «The Shepherd», Volume XXXIII, Number 3 / November 2012, pp. 2-4.

5. Ἡ προτροπή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου: «τὴν Παρακαταθήκην φύλαξον» (Α' Τιμοθ. ς' 20), ἰσχύει γιὰ κάθε πιστὸ ξεχωριστὰ καὶ γιὰ ὄλους μαζί, σὲ ἀναλελυμένη δὲ διατύπωσι ἔχει ὡς ἐξῆς:

Νὰ εἶσαι πάντοτε ἄγρυπνος φρουρὸς καὶ θεματοφύλακας τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης τῆς Πίστεως, δηλαδὴ τῆς Πίστεως τῆς Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ὅποια διαφυλάσσει ἀπαρχάρακτον καὶ ἀκαινοτόμητον ἢ Ὁρθοδοξία, ἥτοι ἡ Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία.

6. Μὲ τίς προϋποθέσεις αὐτές, ἐπιθυμοῦμε σήμερα, ἐμεῖς οἱ Σύνεδροι τῆς Δευτέρας Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων, νὰ ἐκφράσωμε τὴν βαθυτάτην λύπην μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔντονον διαμαρτυρίαν μας, γιὰ ὅσα συντελέσθηκαν στὶς ἀρχές τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου στὸ Βατικανό, ἐπὶ τῇ 50ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου τῆς Αἰρέσεως τοῦ Παπισμοῦ, μὲ τὴν συμμετοχὴ δυστυχῶς τοῦ οἰκουμενιστοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

β. Αἵρεσις τοῦ Παπισμοῦ - Β' Βατικανή Σύνοδος

1. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι «δημιουργὸς τῶν αἰρέσεων εἶναι ὁ διάβολος»· δυστυχῶς, τὸ πάλαι ποτὲ πανσέβαστον Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον τῆς Δύσεως, ἔχει μετεξελιχθῆ σταδιακὰ ἀπὸ τοῦ Θ' αἰῶνος, σὲ αἵρεσι ἢ πολυ-αἵρεσι ἢ παναίρεσι ἢ «Αἵρεσι τῶν Αἰρέσεων», τὸν Παπισμό.

2. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης, ἐκφράζων τὴν διαχρονικὴ πίστι τῆς Ὁρθοδοξίας γιὰ τοὺς Λατίνους - Παπικούς, διακηρύττει:

«Ὅτι οἱ Λατῖνοι εἶναι αἰρετικοί, δὲν εἶναι καμμία χρεια ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ κάμωμεν ἀπόδειξι... Ἄρκοῦσι δὲ ὅσα περὶ αὐτῶν ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Ἐφέσου ἐν τῇ Φλωρεντία (Συνελεύσει κε') παρρησίᾳ εἶπεν οὕτως· “ἡμεῖς δι’ οὐδὲν ἄλλο ἀπεσχίσθημεν τῶν Λατίνων, ἀλλ’ ἢ ὅτι εἰσίν, οὐ μόνον σχισματικοί, ἀλλὰ καὶ αἰρετικοί”...».

3. Ὁ Παπισμὸς, ἰδίως μὲ τὸ αἰρετικὸ δόγμα τοῦ Πρωτείου καὶ Ἀλαθίτου τοῦ Πάπα, τὸ ὁποῖο διεκήρυξε ἡ Α' Βατικανή Σύνοδος (1870), προσέβαλε καὶ διέστρεψε τὸ περὶ Ἐκκλησίας Ὁρθόδοξο Δόγμα, ὅπως παλαιότερα ὁ Ἄρειος προσέβαλε τὴν θεότητα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ Μακεδόνιος τὴν θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

4. Ἡ Β' Βατικανή Σύνοδος τοῦ πολυ-αἰρετικοῦ Παπισμοῦ (1962-1965), ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐξῆρε, ἐπεξέτεινε καὶ ἐδραίωσε ἔτι περισσότερον τὸν Παπικὸ Θεσμὸ (Πρωτεῖον καὶ Ἀλάθητον), ἀφ' ἑτέρου δὲ διετήρησε ὅλες τίς ἄλλες περὶ τὴν Πίστιν καινοτομίες καὶ πλάνες τοῦ Παπισμοῦ· περαιτέρω ὅμως, ἐγκαινίασε τὸν λεγόμενον Ρωμαϊκὸ ἢ Ρωμαιοκεντρικὸ ἢ Παποκεντρικὸ Οἰκουμενισμό, μὲ δύο σαφεῖς κατευθύνσεις: τὴν ἀνάπτυξι τόσο τῶν διαχριστιανικῶν σχέσεων, ὅσο καὶ τῶν διαθρησκειακῶν τοιούτων.

5. Στόχος τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ ἀνοίγματος τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου ἦταν ἡ ἐνωτικὴ προσπάθεια μὲ τοὺς ἄλλους Χριστιανοὺς καὶ τίς ἄλλες Θρησκείες, ἀλλὰ μὲ κέντρον ἐνότητος τὸ πρόσωπον τοῦ Πάπα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν αἰρετικὸν Πάπα Ἰωάννη ΚΓ': «ἐν μόνον ποιμνιον ὑπάρχει: ὁ κόσμος· καὶ εἷς ποιμὴν: ὁ πάπας» (1963).

γ. Αναγνώρισις τῆς Β' Βατικανῆς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου

1. Οἱ ἐξελίξεις ἀπὸ τοῦ 1962 καὶ ἐξῆς, στὰ ὄρια τοῦ ἀντορθοδόξου *Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκευτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ*, συνέβαλαν μοναδικὰ στὴν ἀνάδειξι τοῦ αἰρετικοῦ Πάπα ὡς *κεντρικοῦ προσώπου καὶ ἐνωτικοῦ στοιχείου* τοῦ πολυειδῶς διηρημένου κόσμου· τὸ δὲ λυπηρὸν εἶναι, ὅτι στὴν διαδικασία τῆς ἀναδείξεως αὐτῆς τοῦ Πάπα, ὡς δῆθεν *ἐνοποιοῦ παράγοντος*, μετεῖχαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συμμετέχουν, σὲ πολὺ ἐπίσημο μάλιστα ἐπίπεδο, καὶ οἱ ἐξ ὀρθοδόξων *Οἰκουμενισταί*.

2. Ἡ ἀνησυχία μας, ἡ λύπη μας, ἡ διαμαρτυρία μας καθίσταται ὄλονεν μεγαλύτερα, διότι οἱ ἐνέργειες τῶν *Οἰκουμενιστῶν* καὶ μάλιστα τῶν τοῦ Φαναρίου, αὐξάνουν τὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν ποθητὴ εἰρήνευσι καὶ ἐπανένωσι τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι εἶναι διηρημένοι ἐξ αἰτίας τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924.

3. Ἐὰν γε, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος νὰ συμπροσεύχεται, συλλειτουργοῦμενος μὲ τὸν αἰρεσιάρχη Πάπα Βενέδικτο ΙϚ' στὴν Πλατεία τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴν Ρώμη, εἰς ἐνδειξιν μάλιστα τιμῆς πρὸς τὴν αἰρετικὴ *Β' Βατικανὴ Σύνοδο*;

4. Ἐὰν γε, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ κ. Βαρθολομαῖος νὰ ἀνταλλάσῃ *ἀδελφικὸν ἀσπασμόν*, καὶ μάλιστα *λειτουργικόν*, μὲ τὸν αἰρεσιάρχη Πάπα Βενέδικτο ΙϚ';

5. Ἐὰν γε, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ κ.

Βαρθολομαῖος νὰ ἐξυμνῇ μὲ εἰδικὴ ὁμιλία τοὺς ἀποφάσεις τῆς αἰρετικῆς *Β' Βατικανῆς Συνόδου* καὶ νὰ ἐξαίρη τὴν ἀντορθόδοξη καὶ *πραξικοπηματικὴ* δῆθεν Ἄρσι τῶν Ἀναθεμάτων μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς;

6. Ἐὰν γε, δὲν ἀμνηστεύει μὲ τὴν στάσιν τοῦ αὐτῆν ὁ κ. Βαρθολομαῖος τὸ *Πρωτεῖον καὶ Ἀλάθητον τοῦ Πάπα*; Δὲν ἀναγνωρίζει ἔτσι τὸν *Παποκεντρικὸ Οἰκουμενισμόν*; Δὲν ἐπιβραβεύει ἐπίσημως τὴν *Οἰκουμενικὴν Οὐνία*, τὴν ὁποῖαν ἐθεμελίωσε ἡ *Β' Βατικανὴ* καὶ ἡ ὁποία δι-αβρώνει συνεχῶς ἔκτοτε τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων *Οἰκουμενιστὰς* καὶ τοὺς μεταβάλλει σὲ *Λατινὸ-φρονας*;

δ. Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Ἀποτείχισις: Δικαίωσις

1. Ἡ *Συνείδησις* τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται ἀπὸ τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα τῶν Ὁρθοδόξων, μὲ τὸ πρῶτο πρακτικὸ βῆμα τῆς αἰρέσεως

τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, δηλαδὴ τὴν υἰοθέτησι τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου* κατὰ τὸ ἔτος 1924, ὠδήγησε τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποτειχισθῇ ἐκ τῶν καινοτόμων *Οἰκουμενιστῶν - Νεοημερολογιτῶν* καὶ νὰ συνεχίση ἔκτοτε ἐνιστάμενος κατὰ τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*.

2. Ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ ἔχει ὡς ὀδηγὸν Του στὴν θεάρεστο αὐτὴ ἐνστασί του τὴν προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ:

«Ἄπαντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλοι, πᾶσαι αἱ Σύνοδοι, καὶ πᾶσαι αἱ θεῖαι Γραφαί, φεύγειν τοὺς ἑτερόφρονas παραινοῦσι καὶ

Ἁγιολογικά

Ὁ Βίος τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Ἀγαλλιανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης καὶ Κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος*

ἀπὸ τὸ Λεσβιακὸ Ἀγιολόγιο
τοῦ θεολόγου κ. Γεωργίου Σωτηρίου

Ο ἍΓΙΟΣ Ἰγνάτιος εἶναι ἀπὸ τοὺς περισσότερο γνωστοὺς στὸ νησί μας τοπικοὺς Ἁγίους. Ἰδιαίτερα, μάλιστα, γνωρίζουν καὶ τιμοῦν τὸν Ἅγιο

οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης, ὅπου βρίσκονται τὰ δύο ἱστορικὰ Μοναστήρια τοῦ Ἁγίου, τοῦ Λειμῶνος καὶ τῆς Μυριδιωτίσ-

τῆς αὐτῶν κοινωρίας διῆσταςθαι».

3. Τὸ *Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας* εἶναι ἀδιανόητον νὰ ἀναγνωρίζη στὸ πρόσωπο τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου τὸν ἀντιπρόσωπο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀναγνωρίζη εἰς αὐτὸν τὸν ὄντως καὶ ἀληθῶς Πατριάρχην Του· ἐπίσης, εἶναι ἀδύνατον νὰ κοινωῆ μὲ αὐτὸν καὶ τοὺς ὁμόφρονάς του, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη ὡς σταθερὸ γνώμονα τῆς οἰκουμενιστικῆς του πορείας τὴν ἐξῆς ἀπίστευτη καὶ ἀπαράδεκτη Διακήρυξί του:

«Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Ὀρθόδοξοι, Προτεστάντες καὶ Ἑβραῖοι, Μουσουλμᾶνοι καὶ Ἰνδοί, Βουδιστὰ καὶ Κομφουκιανοί, ἦλθε ὁ καιρὸς ὄχι ἀπλῶς γιὰ προσέγγιση, ἀλλὰ καὶ γιὰ μιὰ συμμαχία καὶ συλλογικὴ προσπάθεια», γιὰ «νὰ συντελέσωμε ὅλοι μας στὴν προώθηση τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς ἀδελφωσύνης καὶ τῆς εἰρήνης», ἐφ' ὅσον ὁμως «εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι

τοῦ ἐνὸς Θεοῦ»!...

4. Εἴθε ὁ Θεῖος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ νὰ διατηρήσῃ ἀσφαλῆς τὸ Μικρὸν Ποίμνιόν Του ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς *Οἰκουμενιστάς*, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναδειχθῆ μὲ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα τους «ψευδελίσκοποι» καὶ «ψευδοποιμένες».

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος νὰ ἐνώνη ὑπὸ τὴν ὀλόφωτον Σκέπη Αὐτῆς τοὺς πραγματικὰ Ὀρθοδόξους, ἤτοι τοὺς Ἀντι-οικουμενιστάς, καὶ νὰ δίδῃ μετάνοια στοὺς δεινῶς ἐκπεσόντας *Οἰκουμενιστάς!*

Ἐκ μέρους τῆς Συνάξεως

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὡρεῶν Κυπριανὸς

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Ἀχαρναὶ Ἀττικῆς

τῇ 2ῃ Νοεμβρίου 2012 ἐκ. ἡμ.

† Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου

καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

σης. Ἐνδειξη τῆς τιμῆς αὐτῆς εἶναι ὅτι πολλοὶ στὴν Ἐπαρχία Μηθύμνης ἔχουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος γεννήθηκε τὸ ἔτος 1492 στὸ χωριὸ Φάραγγα, ποῦ δὲν ὑπάρχει σήμερα. Ἦταν κοντὰ στὴν Καλλονή. Ὁ πατέρας του Μανουὴλ καὶ ὁ πάππος του Γεώργιος ἦταν Ἱερεῖς καὶ μάλιστα ὀφφικιοῦχοι τῆς Μητροπόλεως Μηθύμνης. Ἦταν ἀπόγονοι τῆς μεγάλης οἰκογένειας τῶν Ἀγαλλιανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἰγνάτιος εἶχε τὸ βαπτιστικὸ ὄνομα Ἰωάννης. Ἀργότερα ὅταν χειροτονήθηκε, πῆρε τὸ ὄνομα Ἰγνάτιος.

Σὲ ποιά σχολὴ φοίτησε καὶ τί γράμματα ἔμαθε δὲν εἶναι γνωστό. Εἶναι ὅμως γνωστό ὅτι εἶχε καὶ γνώσεις πολλῆς καὶ χαρακτῆρα καλὸν καὶ κατόρθωσε νὰ ἐπιβληθεῖ στις συνειδήσεις τῶν Χριστιανῶν, νὰ ἀκτινοβολεῖ καὶ μὲ τὴ διδασκίαν καὶ μὲ τὴν πίστη καὶ ἀρετὴ του σ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ σκοτεινὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς.

Ἦλθε σὲ Γάμο καὶ ἀπέκτησε παιδιὰ καὶ κατόπιν χειροτονήθηκε Ἱερεὺς καὶ πῆρε τὸ ὀφφίκιο τοῦ Σακελλίωνος.

Τότε, κοντὰ στὰ ἄλλα καθήκοντα καὶ ἀσχολίες του, ἀντέγραφε βιβλία γιὰ νὰ πλουτίσει τὴ βιβλιοθήκη του καὶ παράλληλα ἔγραφε ποιήματα, ποῦ φανερῶνουν γενικὰ τὴ μὀρφωσή του.

Φοβερὴ ἐπιδημία ποῦ ἔπεσε στὸ νησί, τοῦ στέρησε τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιὰ του. Τοῦ ἔμεινε μόνο ἓνα παιδί, ποῦ ἀργότερα ἔγινε Μοναχὸς μὲ τὸ ὄνομα Μεθόδιος καὶ αὐτὸς συνέχισε τὸ ἔργο τοῦ πατέρα του.

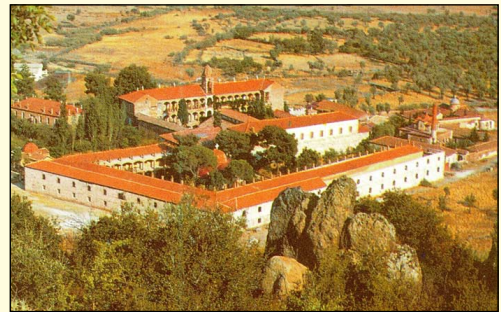
Στὴ θέση ποῦ σήμερα εἶναι ἡ Ἱερὰ

Μονὴ τοῦ Λειμῶνος ὑπῆρχε ἓνα φτωχικὸ ξωκκλήσι τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Ὅλο αὐτὸ τὸ μεγάλο κτῆμα ἀνήκε στὸν πατέρα τοῦ Ἁγίου, ὅπως καὶ τὸ ἄλλο, ποῦ εἶναι τὸ σημερινὸ γυναικεῖο Μοναστήρι τῆς Μυρσινιώτισσας, ποῦ τότε ἦταν σχεδὸν ἐρειπωμένο.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ μεγάλα κτῆματα κληρονόμησε ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὅπως ἀναφέρεται σὲ παλαιὰ ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος.

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος μὲ μεγάλο καὶ θερμὸ ζῆλο ἀξιοποίησε τὰ κτῆματα αὐτὰ γιὰ ἱεροῦς σκοποῦς. Μὲ προσωπι-

κὴ του δαπάνη ἐπισκεύασε τὸ ἐρειπωμένο Μοναστήρι τῆς Μυρσινιώτισσας. Μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο ἱδρυσε τὸ Μοναστήρι τοῦ Λειμῶνος καὶ ἀντὶ τοῦ μικροῦ ξωκκλησίου τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ἔκτισε λαμπρὸ Ναό, μεγάλο, ἀπαραίτητο γιὰ τοὺς πολλοὺς Μοναχοὺς ποῦ εἶχαν μαζευτεῖ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν προσκυνητῶν ποῦ ἐρχότανε στὸ Μοναστήρι.

Γιὰ νὰ κατοχυρώσει τὸ Μοναστήρι ἀπὸ τὶς ἀρπακτικὲς διαθέσεις τῶν Τούρκων, ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν γειτόνων, πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ κατόρθωσε νὰ ἐκδοθεῖ Πατριαρχικὴ Πράξη τὸ ἔτος

1530, καὶ διατάγματα τῆς Τουρκικῆς Κυβέρνησης (φιρμάνια), μὲ τὰ ὁποῖα κατοχύρωσε τὴ Μοναστηριακὴ περιουσία.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Μοναστηριοῦ, τέσσερα μόνο χρόνια τὰ κυβέρνησε σὰν Ἡγούμενος, ἀπὸ τὸ 1526-1530, γιατί τὸν ἐπόμενο χρόνο (1531), ἐνῶ βρισκότανε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸν ἐξέλεξαν Μητροπολίτη Μηθύμνης, ἀναγνωρίζοντας «τὴν λαμπροτάτην καὶ ἰσαγγελοῦ πολιτείαν αὐτοῦ».

Ὅταν ἀνέλαβε τὰ ἐπισκοπικὰ καθήκοντα, ἀποφασισμένος νὰ δώσει ὅλες τὶς δυνάμεις του γιὰ τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀναγκάστηκε νὰ παραδώσει τὴ φροντίδα τοῦ Μοναστηριοῦ στὸν γιό του Μοναχὸ Μεθόδιο.

Ὁ βιογράφος του γράφει γιὰ τὸν Ἅγιο, ὅτι ξεχώριζε ἀπὸ ὄλους γιὰ τὰ θεάρεστα ἔργα του, τὴ διδασκαλία του, τὴν πατρικὴ ἀγάπη, τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν καθένα.

Γράφει χαρακτηριστικά: «Πᾶσα ἡλικία καὶ τάξις ἀνθρώπων εἶχεν ἕνα πατέρα, ἕνα διδάσκαλον, ἕνα στοχαστικὸν σύμβουλον», τὸν Ἰγνάτιο.

Τὰ Μοναστήρια του δὲν ἦταν μόνο κέντρα ψυχικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ στὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια, δὲν ἦταν μόνο κέντρα ἀνακούφισης καὶ παρηγοριᾶς γιὰ τοὺς ταλαιπωρουμένους Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ σχολεῖα ποὺ δίδασκαν τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἱστορία καὶ κρατοῦσαν ζωηρὴ καὶ ἀνόθευτη τὴν ταυτότητα τοῦ γένους μας. Στὰ σχολεῖα αὐτὰ καὶ μάλιστα στὴν περίφημη «Λειμωνιάδα» Σχολή, δίδασκε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος, ὁ υἱὸς του Μεθόδιος, ὁ σοφὸς Παχώμιος Ρουσᾶνος καὶ ἄλλοι σοφοὶ διδάσκαλοι.

Ἡ Σχολὴ αὐτὴ διατηρήθηκε μέχρι τὸ 1923, ποὺ χτίστηκαν καὶ ἄρχισαν

νὰ λειτουργοῦν τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Καλλονῆς, ποὺ ἔγιναν καὶ αὐτὰ «τῆ δαψιλῆ κορνηγία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς».

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1563, ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ζήτησε νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ μητροπολιτικὸ θρόνο τῆς Καλλονῆς, γιὰ νὰ περάσει τὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ του σὰν Μοναχὸς στὰ Μοναστήρια του καὶ τέλος παρέδωκε τὴν ἀγία ψυχὴ του στὸ Θεὸ στὶς 14 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1566. Τὸν ἐνταφίασαν μὲ βαθεῖα θλίψη καὶ μὲ μεγάλες τιμὲς οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ὄλων τῶν γύρω χωριῶν στὸ Μοναστήρι τῆς Μυρσινιώτισσας.

Ἐπειτα ἀπὸ ἐννέα χρόνια, ὅταν ἦρθε στὴ Λέσβο ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρος, φίλος τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, παρὰ τὶς ἐντολὲς ποὺ εἶχε δώσει ὁ Ἅγιος νὰ μὴν ἀνοικτεῖ ὁ τάφος του, ὁ Πατριάρχης ἐπέμενε νὰ κάνει Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων του καὶ ἄνοιξε τὸν τάφο καὶ εἶδαν τότε νὰ βγαίνει μύρον καὶ ἄρωμα ἀπὸ τὸν τάφο καὶ ἀπὸ τὰ ὀσᾶ, ποὺ ἦταν ἕνα ἀκόμα σημεῖο τῆς ἀγιότητός του.

[Ὁ Ἅγιος ἐπιτέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ πολλὰ Θαύματα].

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος α΄.

Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἄσμασι, / τὸν μετὰ πάντων ἁγίων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν, / ὑμνήσωμεν ἀπαύστως οἱ πιστοί, / συμφώνως ἐν τῇ τούτου ἑορτῇ, / καὶ ὡς πλείστα καπιδόντες ὑπ' αὐτοῦ, / θεραπευθέντα πάθη ἐκβοήσωμεν. / Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, / δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, / δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

(*) <http://www.zoiforos.gr/pneumatiki-zoi/loγοi/agies-morfes/item/2298-o-bios-tou-agiou-ignatiou-tou-agiallianou>

«Παρακαλεῖτε τὸν Λαόν μου!...»*

Αύξηση τῶν αὐτοκτονιῶν σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη

Η ΕΙΔΗΣΙΣ εἶναι πολὺ ἀνησυχητική: «Τὰ ποσοστὰ τῶν αὐτοκτονιῶν αὐξήθηκαν ραγδαῖα σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὸ 2007 ὡς τὸ 2009», «κατὰ 17% στὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ 13% στὴν Ἴρλανδία». «Οἱ ἐπιστήμονες συσχετίζουν τὴν τάση μὲ τὴν οἰκονομικὴ κρίση». «Καὶ οἱ αὐτοκτονίες εἶναι μόνο ἡ κορυφὴ τοῦ παγδῶνου σὲ ὄ,τι ἀφορᾶ τὰ προβλήματα τῆς ψυχικῆς ὑγείας».

Ἡ «κηρυγματολογία» καὶ «προφητολογία» στὴν κρίσιμη αὐτὴ στιγμή, ὅπως καὶ πάντοτε, δὲν προσφέρει τίποτε, παρὰ μόνο ἀγχῶδεις ψευδαισθήσεις. Ὁ προφητικὸς καὶ παρακλητικὸς Λόγος τῆς Ὁρθοδοξίας μας καὶ τὸ χαρισματικὸ ἦθος Της ἄς δεῖξουν καὶ τώρα τὴν ἐξοδο ἀπὸ τὴν κρίσι.

† ὁ Ὡ.Κ.

***

Βαθειά εἶναι ἡ κρίση ποὺ περνᾶμε. Δὲν εἶναι μόνο οἰκονομικὴ. Εἶναι καὶ κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ. Κυριαρχεῖ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ μέλλον. Γ' αὐτὸ ἀπλώνεται ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπόγνωση. Αὐξάνουν τὰ κρούσματα τῶν ψυχικῶν παθήσεων, ἀκόμα καὶ οἱ αὐτοκτονίες. Ζοῦμε ἔντονα τὰ φάσμα μιᾶς τρομοκρατίας, μὲ τὴν ἀνεργία καὶ τὴ φτώχεια νὰ μαστίζει πολλούς.

Ὁ λαὸς ζητεῖ στηρίγματα, διεξόδους. Ἐνα φῶς ἐλπίδας, κάποια συμπαράσταση, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ὀρθοποδήσει. Οἱ κυβερνῶντες τὴ χώρα ἀποδείχθηκαν ἀδύναμοι νὰ δώσουν λύσεις. Εἶναι οἱ ἴδιοι ρίζα τοῦ προβλήματος.

Παρήγορη φωνὴ ἀκούγεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ προφήτη Ἡσαΐα: «*Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν*» (Ἠσ. μ' 1-2). Σὲ πολλὰς δύσκολες στιγμὲς τοῦ ἔθνους μας, ἡ Ἐκκλησία στάθηκε κοντὰ στὸν πόνο καὶ στὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Φέρει τὸ φῶς τῆς δικῆς τῆς παρουσίας. Γεννᾶ στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν ἀπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Βλέπει τοὺς ἀνθρώπους ὄχι σὰν νοῦμερα, ἀλλὰ ὡς πρόσωπα σὲ κοινωνία μὲ

τὸν Θεὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους. Βοηθεῖ σὲ ἀνασυγκρότηση τῆς προσωπικότητας, λύνοντας τὰ προβλήματά τους, μὲ ἀγάπη καὶ στοργή.

Ἡ παρηγορία καὶ ἡ ἐνίσχυση τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Ἐπισκόπους δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνο λόγια, ἀλλὰ πράξεις καὶ ἔργα, φροντίδα πατρικὴ γιὰ τὰ συγκεκριμένα προβλήματα. Νὰ κάνουν συγκεκριμένες προτάσεις, μελετημένες μὲ τὴ συμμετοχὴ ἀνθρώπων, ποὺ διαθέτουν πείρα καὶ γνώση καὶ ἀγάπη γιὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καιρὸς κατάλληλος ἡ Ἐκκλησία νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ νὰ γίνῃ ὁδηγὸς τοῦ λαοῦ. Νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους νὰ ἐφαρμόσουν προγράμματα ποὺ θὰ ἀνακουφίσουν τὸν πόνο καὶ τὴν δυστυχία τῶν ἀνθρώπων. Κυρίως ὁμως ἡ Ἐκκλησία νὰ δώσῃ πνεῦμα καὶ ζωὴ, νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ νὰ τονώσῃ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλπίδα στὴν πρόνοια καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Στὶς σύγχρονες ἀναζητήσεις νὰ εἶναι παρούσα μὲ εὐθύνη καὶ λόγο προφητικὸ, ποὺ θὰ βγαίνει ἀπὸ καρδιὰς πύρινες γεμάτες ἀγάπη, ποὺ διανυκτερεύουν μπροστὰ στὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἔτοιμες νὰ διακινδυνεύσουν, νὰ ἐλέγξουν καὶ νὰ θυσιαστοῦν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μᾶνα τῶν πιστῶν. Δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ματώνει ὅταν τὰ παιδιά τῆς ὑποφέρουν.

(*) Περιόδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, τεύχος 459/Μαῖος 2011, σελ. 107.

Πόσον κακὸν εἶναι τὰ ψεύματα

Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου*

Προσέχετε, νὰ μὴ λέγετε ψεύματα, διότι τὸ ψεῦδος εἶναι γέννημα τοῦ διαβόλου καὶ ὁ διάβολος εἶναι ὁ τοῦ ψεύδους πατήρ. Ὅθεν, ἀκολούθως καὶ ὅσοι εἶναι ψευῶται, ἔχουν πατέρα τὸν διάβολον καὶ ὁμοιάζουν μὲ αὐτόν, ὅπου εἶναι πρωτοψεύστης, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος· «ὕμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν... ὅταν λαλῆ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ» (Ἰωάν. η' 44).

Καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὅσοι λέγουν τὴν ἀλήθειαν, ἔχουν πατέρα τους τὴν ἀλήθειαν, ἥτις εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν εἶναι γεγεννημένοι, καθὼς λέγει ὁ ἡγαπημένος Ἰωάννης· «τεκνία μου μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλώσσει, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν» (Α' Ἰωάν. γ' 18).

Ἐσεῖς εἴσθε Χριστιανοὶ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἐγυμνώθητε ἀπὸ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνεδύθητε τὸν Χριστόν, ὅστις εἶναι ἀλήθεια, καθὼς τὸ λέγει ὁ ἴδιος· «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰωάν. ιδ' 6). Πῶς ἀποτολμᾶτε λοιπὸν νὰ ἀφίνετε τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ λέγετε τὸ ψεῦδος; Δὲν στοχάζεσθε πῶς διὰ τὰς ψευδολογίας σας ταύτας ἐκδύνεσθε τὸν Χριστόν τὸν νέον ἄνθρωπον καὶ ἐνδύνεσθε πάλιν τὸν παλαιὸν καὶ φθειρό-

μενον; Δὲν ἀκούετε πῶς σᾶς συμβουλεύει ὁ μακάριος Παῦλος, νὰ μὴ ψεύδεσθε ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ἀλλὰ νὰ ἐκδυθῆτε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ ψεῦδος ἴδιον καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον, τοῦ ὁποίου εἶναι ἴδιον ἡ ἀλήθεια; «μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν» (Κολασ. γ' 9).

Ὁ θεῖος Χρυσόστομος λέγει, ὅτι ὅποιος φορεῖ κανένα φόρεμα, ἐκεῖνο μόνον φαίνεται ὅπου εἶναι τὸ φόρεμά του. Λοιπὸν καὶ ἐσεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἐπειδὴ φορεῖτε τὸν Χριστὸν ὡσὰν φόρεμα, ἐκεῖνο μόνον πρέπει νὰ φαίνεσθε καὶ εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰ λόγια καὶ εἰς ὅλα τὰ πάντα, ὅτι εἶναι τὸ φόρεμά σας, ἦγουν ὅτι εἶναι ὁ Χριστός· «τὸν Χριστὸν ἐνδυσώμεθα καὶ μετ' αὐτοῦ ὦμεν· ὁ γὰρ ἐνδυσάμενος ἐκεῖνο φαίνεται, ὅπερ ἐνδέδεται· φαίνεσθω τοίνυν πάντοθεν ἐν ὑμῖν ὁ Χριστός· καὶ πῶς φανεῖται; ἂν τὰ Ἐκείνου ποιῆς» (Λόγ. κδ' εἰς τὴν πρὸς Ρωμ.).

Κάθε ψεῦδος ὅ,τι λογιῆς καὶ ἂν εἶναι, μὲ ὅποιον τρόπον καὶ ἂν λέγεται, εἶναι κακὸν καὶ ὀλέθριον καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ λαλοῦν οἱ Χριστιανοί, διότι γίνεται συνήθεια κακὴ εἰς αὐτούς, καθὼς λέγει ὁ σοφὸς Σειράχ· «μὴ θέλετε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος· ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν» (Σειρ. ζ' 14). Καὶ ἀλλαχοῦ λέγει ὁ ἴδιος Σειράχ, ὅτι προτιμότερον εἶναι νὰ κλέπτῃ

τινὰς παρὰ τὴν συνειθίστην ὁλονένα τὴν λέγει ψεύματα, ἀγκαλὰ καὶ οἱ δύο κληρονομοῦσι τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν κόλασιν· «αἰρετὸν κλέπτῃς ἢ ἐνδελεχίζων ψεύδει· ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν» (Σειρ. κ' 25)· πόσω μᾶλλον δὲ πρέπει οἱ Χριστιανοὶ τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν κόλασιν διὰ τὴν γελᾶσθαι τὸν ἀδελφόν τους μετὰ δολιότητα καὶ κακίαν, καθὼς τὸ κάμνουσι τινές;...

Φοβηθῆτε λοιπὸν τὸν Θεὸν καὶ παύσατε ἀπὸ τοῦ νὰ μεταχειρίζεσθε ψευδολογίας καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐργασίας σας, διότι ὁ Θεὸς συνειθίζει τὴν ἀφανίστην ὅλους ἐκείνους ὅπου λαλοῦσι τὰ ψεύματα, καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν θείον Δαβίδ· «ἀπολείς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος» (Ψαλμ. ε' 6), διότι ὁ Θεὸς δίδει μεγάλας δυστυχίας εἰς ἐκείνους ὅπου ψευδολογοῦν, τόσον ὅπου κατανοῦν οἱ ταλαίπωροι τὴν φοροῦν τριχίνα δέρματα ἀπὸ τὴν πτωχείαν τους, καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν Ζαχαρίαν· «καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κατασχυνηθήσονται οἱ προφῆται... καὶ ἐνδύσονται δέριον τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο» (Ζαχ. ζ' 4). Διότι ὁ Θεὸς μισεῖ καὶ συγκαίνεται ἐκείνους ὅπου λαλεῖ τὸ ψεῦδος, καθὼς λέγει ὁ Σολομών· «βδέλυγμα Κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ» (Παρ. 23). Καὶ διότι τέλος πάντων, ὁ Θεὸς εὐγάνει ἔξω ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλους ἐκείνους ὅπου ἀγαποῦν τὰς ψευδολογίας, καθὼς τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἱερὰ Ἀποκάλυψις· «ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος» (Ἀποκαλ. κβ' 16) καὶ ἀπορρίπτει αὐτοὺς εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· «δειλοῖς δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δευτέρου θάνατος» (Ἀποκαλ. κ' 8).

Ἔσεῖς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος παρακαλεῖτε τὸν Θεὸν τὴν εὐρίσκειται μετὰ τὴν χάριν Του εἰς τὰς τέχνας σας, διὰ τὴν εὐλογίᾳ τοὺς κόπους τῶν χειρῶν σας καὶ τὴν ἀυξάνη τὰ ὑπάρχοντά σας· καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο φέρνετε τὸν διάβολον μετὰ τὰς ψευδολογίας σας καὶ διώκετε τὸν Θεόν. Διότι ὅπου λέγονται ψεύματα ἀπὸ ἐκεῖ φεύγει ὁ Θεός, ὁ μισῶν τὸ ψεῦδος, καὶ ἔρχεται ὁ διάβολος ὁ τοῦ ψεύδους πατήρ· εἰς τὴν τέχνην δὲ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν δὲ εἶναι ὁ Θεὸς ἀλλὰ ὁ διάβολος, τί εὐλογία πλέον ἢ τί καλὸν ἡμπορεῖ τὴν ἀκολουθήσει; βέβαια οὐδέν· μάλιστα δὲ ἐκεῖ εἶναι κατάρα καὶ δυστυχία καὶ κάθε ἄλλο κακόν.

Ἐπειτα συλλογισθῆτε καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν ἐσεῖς φανῆτε ψεῦσαι μίαν φοράν, ὑστερον καὶ ἀλήθειαν τὴν λέγετε, τινὰς πλέον δὲν σᾶς πιστεύει, καθὼς λέγει ὁ θείος Χρυσόστομος· «μὴ ποιήσης ἄπιστον τῷ φίλῳ σεαυτὸν ἵνα μὴ, καὶ ὅτε λαλεῖς ἀλήθειαν, οὐκ ἔτι πιστευθήσῃ· ὁ γὰρ ἐν ἐνὶ εὐρεθεῖς ψεύστης, οὐκ ἔτι ἐστὶν ἄξιος πιστευθῆναι, οὐδὲ ἂν ἀληθεύσῃ ποτέ» (Λόγ. ὅτι ἐπίπλαστον σχῆμα φεύγειν χρή)...

(*) Ἀπόσπασμα μετὰ μικρὴ διασκευὴ ἀπὸ τὸν Λόγον Η': «Ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τεχνῖται πρέπει χωρὶς κακίαν τὴν δουλεύουν τὰς τέχνας των», τοῦ ἔργου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου «Χριστοθήθεια τῶν Χριστιανῶν», ἐκδ. Σωτηρίου Σχοινᾶ, ἐν Βόλῳ 1957, σελ. 150-153.

Θαύματα Ἁγίων

«Οὔτε σημάδι δὲν ἔμεινε ἀπὸ τὸν ὄγκο»!

Ἀπὸ τὰ σύγχρονα Θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου ἐν Κρήτῃ*

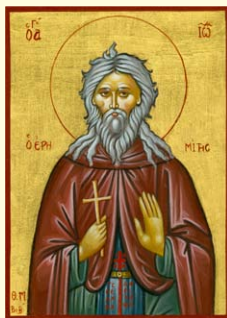
ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Στυλιανουδάκης Χρῆστος, εἶμαι κάτοικος Χανίων, ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωαννικίου 15 καὶ ἔχω χρέος νὰ περιγράψω τὴν οὐράνια εὐεργεσία, ποὺ πρόσφερε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Ἐρημίτης στὴν κόρη μου Μαρία καὶ σ' ὅλη μου τὴν οἰκογένεια.

Τὸ Μάρτιο τοῦ ἔτους 1973 ξαφνικὰ ἐφανίστηκε ἕνας περιέργος ὄγκος σὰν ρεβίθι κάτω ἀπὸ τὴ γλώσσα τῆς κόρης μου ποὺ τότε ἦταν 7 χρονῶν καὶ τὴν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Πήγαμε λοιπὸν σ' ἕνα γιατρό, ἀλλὰ αὐτὸς νόμισε ὅτι ἦταν μιὰ κύστη μὲ ὑγρό. Πῆρε λοιπὸν τὴ σύριγγα καὶ προσπάθησε νὰ τὸ τραβήξει, ἀλλὰ τότε διεπίστωσε πὼς ἦταν συμπαγὲς κρέας, καὶ τὸ χειρότερο, ἡ σύριγγα ἐπηρέασε ὅλη τὴ γλώσσα ποὺ ἔγινε κατάμαυρη. Ἐντρομος μᾶς συνέστησε νὰ πάμε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ἐγχειρισθεῖ τὸ γρηγορότερο. Τὸ ἴδιο μᾶς εἶπε καὶ ἕνας στρατιωτικὸς γιατρός, γιατί ἦταν καρκίνος καὶ θὰ κοβόταν ἡ γλώσσα τοῦ παιδιοῦ.

Ὅμως, ἐγὼ προτίμησα νὰ ἀπευθυνθῶ στὸν ἀγαπημένο μου Ἅγιο καὶ Οὐράνιο Θεραπευτὴ, τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Ἐρημίτη. Τὴν πρώτη κιόλας Κυριακὴ, πῆρα ταξὶ μαζί μὲ τὴν κόρη μου καὶ πήγαμε στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου, στὸ Γουβερνέτο, ὅπου λειτουργηθήκαμε. Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας παρακάλεσα τὸν

Ἱεροδιάκονο Ἱερόθεο Γούναρη νὰ μᾶς φέρει τὴν Κάρα τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποία προσκυνήσαμε μὲ εὐλάβεια. Ὑστερα, παρακάλεσα τὴν κόρη μου νὰ ἀκουμπήσει τὴν πονεμένη τῆς γλώσσα πάνω στὴν Κάρα τοῦ Ἁγίου καὶ ζητήσαμε μὲ δάκρυα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου.

Πράγματι, ὁ Ἅγιος ἀπάντησε δραστηκᾶ. Τὴν τρίτη μέρα ὁ ὄγκος αἰφνίδια ἐξαφανίστηκε, ἡ γλώσσα καθάρισε καὶ ἀπὸ τότε ἡ Μαρία μου εἶναι ὑγιέστατη. Ὑστερα ἀπὸ δύο ἐβδομάδες πήγαμε στὸ γιατρὸ ποὺ μᾶς ἔστειλε στὴν Ἀθήνα καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἡ ἐγχείρηση ἔγινε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία. Ὁ γιατρός ἐξέτασε τὴ Μαρία, ἀλλὰ ἐκπληκτὸς διεπίστωσε ὅτι δὲν εἶχε μείνει οὔτε σημάδι ἀπὸ τὴν ἀφαίρεση τοῦ ὄγκου καὶ ρωτοῦσε μὲ θαυμασμὸ ποῖος γιατρός πέτυχε μιὰ τέτοια τέλεια ἐγχείρηση. Τότε, ἔβγαλα ἀπὸ τὴν τσέπη μου μιὰ εἰκονίτσα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐρημίτη καὶ λέω στὸν γιατρό: «Αὐτὸς ὁ γιατρός τὴν ἐγχείρησε. Χίλιες ἄς εἶναι οἱ δόξες του!». Ἀμήν!, συμπλήρωσε ὁ γήινος γιατρός...

(*) Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου, τοῦ Συνασκήσαντος ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ μετὰ τινων ἄλλων Συνασκητῶν Αὐτοῦ Ἐνενήκοντα Ὀκτώ (μνήμη: 7η Ὀκτωβρίου), ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Γουβερνέτου, Ἀκρωτήρι Χανίων 1997, σελ. 31-32.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ὁ κνρ-Ἀλέξανδρος τῆς Ἑλλάδας
καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ παραλογισμὸς τῆς κακίας*

Το βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν ἐκαλοπερνοῦσε καὶ τόσον πολὺ ἡ δύστηνος γραῖα, μέσα εἰς ἐκείνον τὸ φαντωμένον σπήλαιον, τὸ συχνάζομενον ἀπὸ νυκτερίδας, καὶ γεμάτον ἀπὸ βαλτοῦδες, καὶ κανθαρίδας, καὶ ἀράχνας. Ἀλλὰ καὶ καλλίτερα ἐὰν τυχὸν ἐπερνοῦσε, φρονῶ, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἦτο εὐχαριστημένη. Ἦτον ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους καὶ μάλιστα ἀπ' ἐκείνας τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν εὐχαριστοῦνται.

Εἰς τοῦτο τείνει καὶ τοιοῦτο περίπτου εἶναι τὸ πρῶτον αἶσθημα, ἢ πρώτη ἔννοια τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐσπειρεν ὁ διάβολος λίαν πρωίμως εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἠρώτα ὁ γεωργὸς ἐκεῖνος τῆς Παραβολῆς· «Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρας; πόθεν σοῦ ἔχει ζιζάνια;».

Διὰ τοὺς ἀνδρας, τοῦτο τὸ αἶσθημα καλεῖται εἰς τὰς ἡμέρας μας μὲ ξενικὸν ὄνομα «μιζέρια»· διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ πρώην καὶ νῦν, προσλαμβάνει τραγικωτέρας διαστάσεις, καὶ ὀνομάζεται «στριγγλιά». ὦ, πόσας, τῶ ὄντι, εἶδα τοιαύτας γυναῖκας εἰς τὴν ζωὴν μου!

Κἂν τε εὐτέλειαν καὶ σκαιότητα, κἂν τε ἀπαισιότητα καὶ τλαιπωρίαν, ὅπως ἂν τὸ ὀνομάσῃ τις, τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐσπάρῃ εἰς τὰ στέρνα τῆς ἀνθρωπότητος, εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην μερικὴν ἀνασκόπησιν, καὶ τὰς δευτέρας πανσόφους φροντίδας, δι' ὧν ἐτελειοποίησεν ὁ Δημιουργὸς πάντα ὅσα ἐποίησε.

Διότι τὸ πρῶτον, ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἔργων του, ἔρριψεν ἀλάνθαστον τὸ βλέμμα, «καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν», εἶτα τελευταῖον, ἐφ' ὅλων ὁμοῦ τῶν ἔργων του· «καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἦσαν καλὰ λίαν».

Εὐθὺς τότε ἐξῆλθε θρασὺς ὁ ἐχθρὸς, κι ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι καλὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Καὶ δὲν ἀκούομεν ἀκόμη πολλοὺς, καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ καπηλεῖα, σοβαρευομένους καὶ σπουδάζοντας, ν' ἀποφαίνωνται, ὅτι δὲν εἶναι καλὸς ὁ κόσμος τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅτι «δὲν τὸν ἐκατάφερε καλὰ» ὁ Δημιουργὸς τὸν κόσμον; Πόθεν ἀντλοῦσι τὰ ἐπιχειρήματα; Ποῦ εὐρίσκουσι τὴν ὕλην διὰ τὸν συλλογισμόν; Ἀπὸ ποίας κρίσεις, ἀπὸ ποίας προτάσεις συνάγουσι τὸ συμπέρασμα; Τί ἄλλο εἶναι ἡ κρίσις, εἰμὴ σύγκρισις; Μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων παραπλησίων ὄντων ἢ πραγμάτων συγκρίνει τις καὶ κρίνει ποῖον διαφέρει. Ἀλλ' ὑπάρχει ἐδῶ ὄρος συγκρίσεως; Εἶδομεν ἤδη ἄλλον κόσμον, μὲ τὸν ὁποῖον νὰ συγκρίνωμεν τὸν παρόντα;

Ἀκατάληπτον εἶναι, ἂν ἔκαμεν ὅλως ἀφηρημένας ἐννοίας ὁ Δημιουργός, ἢ πόθεν αὐτα ἐγεννήθησαν. Εἶναι μόνον βέβαιον, ὅτι ἔπλασεν ἕνα ὄρατὸν κόσμον, ὅπως θὰ ἔπλασε, καὶ ἠδύνατο νὰ πλάσῃ, καὶ δύναται εἰς τοὺς αἰῶνας νὰ πλάττῃ, πολλοὺς ἄλλους καὶ ὄρατους καὶ ἀοράτους. Κι ἐβεβαίωσεν, Αὐτός, ὅτι τὸ ἔργον του εἶναι ὠραῖον, καὶ πᾶς λογικὸς ἀνθρωπος συνομολογεῖ. «Ἰδοὺ καλὰ λίαν», αὕτη ὑπῆρξεν ἢ πρώτη μετὰ τὴν κοσμογονίαν ἀφηρημένη ἔννοια, ὅπως καὶ ἡ πρώτη θετικὴ ἰδέα.

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Νότιο Ὀσσετία

ΣΤΑ μέσα Αὐγούστου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ἀκόμη μία ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὴν Νότιο Ὀσσετία, ὡς Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀλανίας. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς του, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου καὶ σὲ ἄλλους Ναοὺς τῆς περιοχῆς, μετὰ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου (τρεῖς Ἱερεῖς, ἓνας Διάκονος). Ἐπίσης, ἐπισκέφθηκε τὸν εὐρισκόμενο στὸ τελικὸ στάδιο ἀνεγέρσεώς του ξύλινο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν κώμη Ζναούρι, ὅπου ἐπέβλεψε τὶς ἐργασίες καὶ ἐτέλεσε ἰ. Παράκλησι. Ἀκόμη, ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμό τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας σχολικῆς περιόδου στὸ Ὁρθόδοξο Σχολεῖο στὸ Τσινβάλι.

Προσκύνημα Ὁμάδος Νέων στοὺς Ἁγίους Τόπους

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, πραγματοποιήθηκε ἀρχὰς Σεπτεμβρίου Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους ἀπὸ ὀμάδα νέων καὶ νεανίδων ἐκ τοῦ Ποιμνίου μας στὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος καὶ τοῦ Ἀρχιμ. π. Μάρκου Ἀγιοκυπριανίτου ἀπὸ τὸ Κονγκό. Συμμετείχαν συνολικὰ 20 Προσκυνηταὶ καὶ εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τὰ ἱερότερα προσκυνήματα τῆς ἁγίας Πίστεώς μας καὶ νὰ βιώσουν ἓναν ἀτίμητο πνευματικὸ ἀναβαπτισμό.

Ἔπειτα θρασύνηται ὁ παραλογισμὸς καὶ λέγει: «Δὲν εἶναι, ὄχι, καλὸς ὁ κόσμος».

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα ἀφηρημένη ἔννοια καὶ ἡ πρώτη ἀρνητικὴ ἰδέα, καὶ ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ἡ κακία –ἥτις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἄνοια, ἂν δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ δηλητήριον τοῦ Ὁφειωσ· καὶ ἐν κεφαλαίῳ, εἶναι ὁ ἀπληπισμένος ἀγὼν τοῦ παραλογισμοῦ ὅπως ἀποδείξη, ὅτι ἔχει δίκαιον, καταβάλλον πᾶσαν προσπάθειαν νὰ κάμη τὸν κόσμον νὰ φαίνεται –καὶ νὰ εἶναι πράγματι ἐν τῇ ἠθικῇ τάξει– τέρας ἀσχημίας!

(*) Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, «Τὰ δύο κούτσουρα», Ἐν Σκιάθῳ, 8βρ. 9-1904, Τὰ Ἄπαντα, τόμος Τέταρτος, Ἐπιμέλεια Γ. Βαλέτα, Ἀθηναϊκὰ Ἐκδόσεις Ἡρακλῆς Σακαλῆς, 1954, σελ. 216-218.

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὶς Κολῶνες Σαλαμίνας

ΤΟ Σάββατο, 2/15.9.2012, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε ἑόρτια ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Ἱερὸ Ναῦδριό μας τῆς Παναγίας Παρηγοριτίσσης στὶς Κολῶνες Σαλαμίνας, ὅπου καὶ ἡ θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Μάρκου Ἀγιοκυπριανίτου. Συναπτῶς, ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιο Μνημόσυνο τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Σπυριδοπούλου, στὸν αὐλεῖο χῶρο τῆς οἰκίας τοῦ ὁποῦοι εὐρίσκεται τὸ Ἱερὸ Ναῦδριο. Παρέστησαν ἡ εὐλαβὴς σύζυγός του Μαρία, τέκνα καὶ ἐγγόνια του, καθὼς καὶ ὀλίγοι πιστοί.

Τέλεσις Μυστηρίου Γάμου

ΤΟ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, 3/16.9.2012, στὸν Ἱερὸ Ναό μας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ Ἐλευσίνας Ἀττικῆς, τελέσθηκε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ Κωνσταντίνου Κουκοβίνου, ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Κοινότητος, Ἰατροῦ, μετὰ τῆς Εὐγενίας Κουρέτα, ἐπίσης Ἰατροῦ. Στὸ ἱερὸ Μυστήριον παρέστησαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, οἱ ὁποῖοι ἀπηύθυναν καὶ λογύδρια κατάλληλα γιὰ τὴν περίστασι, ἀρκετοὶ Ἱερεῖς μας, ὡς καὶ οἱ οἰκεῖοι, συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ζευγούς, εὐχηθέντες ἅπαντες τὰ βέλτιστα στοὺς νεονύμφους.

Πανηγυρὶς Ἱεροῦ Προσκυνήματος στὸν Πύργο Ἡλείας

ΤΗΝ Κυριακῆ, 10/23.9.2012, ἐπανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Μονὴ-Προσκύνημα τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης πλησίον τοῦ Πύργου Ἡλείας, τῆς ὁποίας Ὑπεύθυνος εἶναι ἀπὸ 30ετίας περίπου ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος, ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῶν ἱ. Ἐγκαινίων Αὐτῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π.

Γρηγορίου καὶ ἐπίσης τοῦ Ἀρχιμ. π. Μάρκου Ἀγιοκυπριανίτου ἀπὸ τὸ Κονγκό. Ἐψαλε ἑόρτια Χορὸς ὑπὸ τὸν Ἱερομ. π. Διονύσιο Ἀγιοκυπριανίτη καὶ παρέστησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς, ἀπὸ τὸν Πύργο καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη (Πάτραι, Ἀργίριο, Ἀθῆναι).

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὴν Ἀμυδαλέζα Σταμάτας Ἀττικῆς

ΤΗΝ Κυριακῆ, 24.9/7.10.2012, ἐπανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὴν Ἀμυδαλέζα Σταμάτας Ἀττικῆς, τῆς μικρᾶς Ἀδελφότητος τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ Καθηγουμένη Γερόντισσα Βρυαῖνη. Τὴν ἑόρτια Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Ἀντωνίου Γιαννουκάκου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀγγέλου Μουρλά. Ἐψαλαν Μοναχῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς. Παρέστη συμπροσευχόμενο μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ἔγινε μικρὰ Λιτανεῖα περὶ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς καὶ εὐλογήθηκαν πρὸ Αὐτοῦ οἱ Ἄρτοι.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς

ΕΠΙΣΗΣ, ἐπανηγύρισε καὶ ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, τῆς ἐξαμελοῦς Ἀδελφότητος τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ Καθηγουμένη Γερόντισσα Εὐπραξία. Τὴν ἑόρτια Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς μετὰ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Σωτηρίου Γιούλη, παρουσίᾳ ἀρκετῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὴν λιτανεῖα ποὺ ἀκολούθησε, ἐψάλη Τρισάγιο στὸν τάφο τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης Εὐγενίας, ἐκεῖ ὅπου θαυματουργικά, ὅπως διαπιστώνεται ὀρατά, ἡ ἐκσπάσασα πυρκαϊὰ στὴν περιοχὴ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἐμποδίσθηκε νὰ προχωρήσῃ ἀπειλητικὰ πρὸς τὴν Μονή, ἀποκρούσθηκε καὶ ἐσβέσθη.

Ἡ Ἐτήσιος Πανηγυρίς τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

ΤΗΝ Δευτέρα, 2/15.10.2012, ἐπανηγύρισε λαμπρῶς, θεία χάριτι, ἡ Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Ἡ Πανηγυρίς συνεκέντρωσε Κληρικούς καὶ λαϊκούς ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα καὶ ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἑσπερινός, στὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Τριάδιτσα κ. Φωτίου ἐκ Βουλγαρίας, Βορονὲς κ. Κυρίλλου ἐκ Ρωσίας, Πλοεστίου κ. Ἀντωνίου καὶ Γαλαζίου κ. Διονυσίου ἐκ Ρουμανίας, Νόρα κ. Μιχαὴλ ἐκ Σαρδινίας, Λούνης κ. Σιλουανοῦ ἐξ Ἰταλίας, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου ἀπὸ τὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α., Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας Ἔτνα κ. Χρυσόστομος (Η.Π.Α.) καὶ Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης (Σουηδία) δὲν εἶχαν προσέλθει γιὰ λόγους ὑγείας.

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, προΐστατο ὁ ἄγων τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς τοῦ ἐπίσης ἄγοντος τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἐλειτούργησαν ἐπίσης οἱ προαναφερθέντες δέκα Ἀρχιερεῖς, ἔλαβαν δὲ μέρος δεκάδες Ἱερεῖς, τρεῖς Ἱεροδιάκονοι καὶ πολλοὶ Ὑποδιάκονοι. Μεταξὺ τῶν ἀναριθμῆτων πιστῶν, συμπεριλαμβάνοντο ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ τὶς Ἱερὲς Μονές, Ἐνορίες καὶ Κοινότητές μας Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς πανηγυρικῆς πολυ-αρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποίαν

ἔψαλε ὁ Χορὸς τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν, ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος κ. Κυπριανὸς ἀπήλυθε σύντομο ἐόρτιο Χαιρετισμὸ, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιστα κ. Φώτιος ἀνέγνωσε ἐπίσης ἐόρτιο Χαιρετισμὸ ἐλληνιστί, ὁ δὲ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ὀνομαστικῶς τοὺς παρόντας ἐπισήμους. Ἐν συνεχείᾳ, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἁγίων, σὲ ἀτμόσφαιρα κατανύξεως καὶ πνευματικῆς εὐφροσύνης, πρὸ δὲ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐτελέσθη Ἄρτοκλασία.

Δόξα καὶ εὐχαριστία ἀναπέμπεται στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, γιὰ τὴν μεγάλη δωρεὰ τῆς εὐλογημένης Πανηγύρεως τῶν Θαυματουργῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γεγονός πνευματικῆς καὶ διορθοδόξου σημασίας, ἀλλὰ καὶ Ἀντι-οικουμενιστικῆς Μαρτυρίας.

Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

ΤΗΝ Τρίτη, 3/16.10.2012, συνεκλήθη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασι Αὐτῆς (ΛΘ').

Τὴν Ἱερά Σύνοδο ἀπασχόλησαν συνολικῶς ἕξι θέματα ἐκ προγράμματος: Συνοδικὴ καὶ Μητροπολιτικὴ δραστηριότης προηγουμένης περιόδου, Ἀνανέωσις μελῶν Δ.Ι.Σ. νέας περιόδου, Πειραγμένα Ἐπισκοπῶν, Ποιμαντικὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα τῶν Ἐνισταμένων, Σχέσεις μετὰ τῶν Ρουμάνων

Ἀδελφῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου καὶ Ὁ Διάλογος πρὸς Ἐνωσιν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Σχετικὴ Ἀνακοίνωσις ἀνηρτήθη στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἡ ὁποία θὰ δημοσιευθῆ καὶ στὸ Συνοδικὸ Περιοδικὸ «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», ἡ δὲ Ποιμαντικὴ Ἐπιστολὴ («Συνοδικὴ Παραίνεσις γ'») δημοσιεύεται ὡς κύριο ἄρθρο στὸ παρὸν τεύχος.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου στὴν Πετρούπολι Ἀττικῆς

ΤΗΝ Παρασκευὴ, 20.10.2012 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Γυναικεῖο Ἠσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνία στὴν Πετρούπολι Ἀττικῆς, τῆς τετραμελοῦς Ἀδελφότητος τοῦ

ὁποῦ προΐσταται ἡ ἀσθενοῦσα ἐκ γήρατος Γερὼντισσα Ἀναστασία Μοναχὴ. Τὴν Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδη. Ἐψαλαν Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, παρέστησαν δὲ ἄρκετοὶ πιστοὶ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ κατανύξει. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, παρετέθησαν κεράσματα στὸ Ἀρχονταρῖκι τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου καὶ ὠλοκληρώθηκε, σὺν Θεῷ, ἡ εὐλογημένη αὐτὴ ἑόρτια Σύναξις.

Ἡ δευτέρα τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς

ΤΗΝ Πέμπτη, 2/15.11.2012, συνεκλήθη, χάριτι Θεοῦ, ἡ δευτέρα τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς μετὰ γενικὸ θέμα: «*Διακονία καὶ Πνευματικὴ Πατρότης*», στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς. Μετὰ τὴν τέλεσι τῆς Θ. Λειτουργίας, στὴν μεγάλη Αἴθουσα-Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς ἄρχισαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνάξεως. Χορὸς Μοναζουσῶν ἔψαλε ἐπίκαιρους εἰσαγωγικοὺς ὕμνους. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος καὶ κύριος Συντονιστὴς τῆς Συνάξεως, ἔθεσε τὴν προσευχητικὴ ἔναρξι καὶ στὸ προεδρεῖο συνεκάθησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Συμμετείχαν εἴκοσι περίπου Κληρικοί, ἐπίσης Μοναχοὶ καὶ Μοναχῆς καὶ μερικὲς δεκάδες λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐκκλησιαστικῶν Καθιδρυμάτων μας τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ

τὰ διαδικαστικὰ καὶ τὴν ἀνάγνωσι Χαιρετιστηρίων Μηνυμάτων, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν «*Εἰσαγωγικὴ Ὀμιλία*» τῆς Συνάξεως. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησί του μετὰ θέμα: «*Πνευματικὸς Πατέρας καὶ Πνευματικὸ Τέκνο: Ἀγάπη καὶ Ἐλευθερία ἢ Ἐξουσία καὶ Ἐξάρτησις;*» καὶ προεκλήθη γόνιμος συζήτησις. Κατόπιν, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν δευτέρα Εἰσήγησι τῆς Συνάξεως μετὰ τίτλο: «*Ἀντι-οικουμενισμός: Βήματα Διαλόγου πρὸς Ἐνωσιν*», σχετικὰ μετὰ τὶς διασπάσεις ἐντὸς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου καὶ τὶς προσπάθειες, παλαιὰ καὶ στὶς ἡμέρες μας, ὑπερβάσεως αὐτῶν. Στὸ δεύτερο μέρος τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως ἀνεγνώσθη Ἐκθεσις Πεπραγμένων τοῦ πρώτου ἔτους λειτουργίας τοῦ «*ΣΥνοδικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου*» ἀπὸ τὸν Ταμῖα Αὐτοῦ κ. Χρῆστο Κατσούδα, τέλος δὲ ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη τὸ «*Ψήφισμα*» τῆς Συνάξεως μετὰ τίτλο: «*Οἰκουμενισμός καὶ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962-2012): 50 ἔτη Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκειακοῦ*»

Συγκρητισμοῦ» (βλ. αὐτὸ στὶς σελ. 337-340 τοῦ παρόντος τεύχους).

• Ἐπρόκειτο καὶ πάλι γιὰ Σύναξι ἐπίπονη μὲν, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ ἀπὸ πλευρᾶς θεματολογίας, ἐνδιαφέροντος, συμμετοχῆς καὶ πορισμάτων. Ἐλπίζεται δὲ οἱ ἐπιπτώσεις, προσωπικὰ καὶ συλλογικά, νὰ εἶναι θετικὲς καὶ ἀποδοτικὲς στὸν κοινὸ ἀγῶνα καὶ στὴν κοινὴ ἐν Χριστῷ ἐκκλησιαστικὴ πορεία μας, πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία

ΑΠΟ 20 Ὀκτωβρίου/2 Νοεμβρίου ἕως 14/27 Νοεμβρίου 2012, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Συνοδικῆ εὐλογία, πραγματοποιήσε ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Αὐστραλίας, τῆς ὁποίας εἶναι Τοποτηρητὴς. Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς ἐλειτούργησε στοὺς δύο ἑλληνικοὺς Ναοὺς μας στὴν Μελβούρνη καὶ τὸ Σύδνεϋ, στοὺς σερβικοὺς Ναοὺς μας στὴν Μελβούρνη καὶ τὴν Κανμπέρρα, σὲ Ναὸ καὶ σὲ Μονὴ τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὡς καὶ στὸ Ναῦδριο τῆς Κοινοτήτός μας στὴν Νέα Ζηλανδία. Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος συνεσκέφθη καὶ συνεώρτασε μὲ τὸν τοπικὸ Κλῆρο μας, ἤτοι τοὺς πέντε Ἱερεῖς μας, ὡς καὶ μὲ τοὺς Κληρικοὺς τῶν Ρώσων Ἀδελφῶν ἐπίσης, πραγματοποιήσε κατ' ἴδιαν ἐπισκέψεις σὲ οἰκίες ἐλλήνων ὁμογενῶν ὡς καὶ Ὁρθοδόξων ἄλλων ἐθνικοτήτων, προήδρευσε στὸ Συνέδριο τῆς Ἐλευθέρας Σερβικῆς Ἐκκλησίας Αὐστραλίας στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα στὴν Κανμπέρρα, ἐξωμολόγησε πολλοὺς πιστοὺς, εἶχε συναντήσεις μὲ ὑποψηφίους Κληρικοὺς, ἐρρύθμισε διάφορα διοικητικὰ θέματα τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ γενικὰ ἐφρόντισε γιὰ τὴν οἰκοδομὴ, ἐνίσχυσι καὶ παραμυθία τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ Ποιμνίου ἡμῶν καὶ εὐρύτερα τῶν Ὁρθοδόξων τῆς μακρυνῆς αὐτῆς Ἠπείρου.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς

ΤΗΝ Τετάρτη 8/21.11.2012, γιὰ τὴν ἐτήσιο Σύναξι τῶν Τιμίων Ἐπουρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἐτελέσθη ὀλονύκτιος πανηγυρική Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς. Προεξήρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς καὶ συμμετείχαν ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς καὶ ἐορτάζων Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλάς καὶ οἱ Αἰδεσιμ. Προσβύτεροι π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ π. Γεώργιος Γιάν. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ, στὴν ἐπακολούθησασα Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς ὠμίλησε γιὰ τὸ ἔργο τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἔργο συνεχοῦς Δοξολογίας καὶ Διακονίας μὲ εὐσπλαγχνὴ διάθεσι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τὸ ὅποιο καλούμεθα νὰ μιμηθοῦμε.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος στὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὰ Κύμια

ΤΟ Σάββατο, 11/24.11.2012, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε τὴν ἐόρτια Θ. Λειτουργία στὸ Ἱερὸ Μετοχιακὸ Ναῦδριό μας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας στὴν Θεσσαλονίκη (ὁδ. Καμενιάτου, ἄνωθεν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου), μετὰ τοῦ Ὑπευθύνου Αὐτοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γλυκερίου Ἀγιοκυπριανίτου. Τὸ ἀπόγευμα, ἐτελέσθη στὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος ὁ ἐόρτιος ἀναστάσιμος Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, καὶ ἀκολούθησε πνευματικὴ Σύναξις στὴν Αἴθουσα Ὁμιλιῶν τοῦ Μετοχίου. Τὴν δὲ Κυριακὴ, 12/25.11.2012, ἡ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ μας τῶν Ἁγίων ἸΒ' Ἀποστόλων στὰ Κύμια Θεσσαλονίκης, ὅπου μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησε Σύναξις πνευματικὴ στὴν Αἴθουσα τοῦ Ναοῦ.

Ἐγκαίνια Ἐκθέσεως Ἀγιογραφίας

μαθητευομένων Ἀγιογράφων, διοργανώνεται ἀπὸ τὸν Σύλλογο Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ Αὐτοῦ ἔργου, διαρκεῖ δὲ ἀπὸ 24.11.2012-2.1.2013. Κατὰ τὴν διάρκεια Αὐτῆς, ὁργανώνονται μὲ ἐπιτυχία Σεμινάρια Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Ἀγιογραφικοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς, ὡς καὶ ἐνδιαφέρουσες Διαλέξεις περὶ τὴν Εἰκονολογίαν.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Φιλοθέης

ΤΗΝ Πέμπτη 16/29.11.2012, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν, ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Φιλοθέη, Κτητό-ρισσα τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, στὸ Βίλμπεργκα τοῦ Γκρίλμπυ, στὴν Σουηδία. Ἡ ἀείμνηστος Γερόντισσα Φιλοθέη, τῆς ὁποίας ἡ γιαγιά ἦταν Ρωσίδα Ὁρθόδοξη, ἦταν πρῶν Ὀδοντίατρος, ἐγγαμος, μὲ 4 παιδιὰ, καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια ἐνεργὸ μέλος τῆς Σουηδικῆς Λουθηρανικῆς Κοινότητος, ὡς Διακόνισσα. Ἐγνώρισε τὴν Ὁρθοδοξία ὀλίγα χρόνια πρὶν νὰ συνταξιοδοτηθῆ, μὲσω Μαθημάτων Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας, τὰ ὁποία παρέδιδε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης. Ἐλαβε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα τὸ 1986. Τὸ ἐπόμενο ἔτος ἐπισκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀσπασθῆ τὸν Μοναχικὸ Βίον, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

Ἐγίνε ρασοφόρος Μοναχὴ τὸ 1988 στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς. Ἀπὸ ὑπακοὴν ἐπέστρεψε στὴν Σουηδία καὶ φρόντισε γιὰ τὴν εὐρεσίαν καταλλήλου τόπου γιὰ τὴν ἰδρυσίαν ἑνὸς Ἡσυχαστηρίου, καὶ τὸ 1989 ἐγκαταστάθηκε στὸ Μονύδριον τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας. Ἐλαβε τὸ Μέγα Ἀγγελικὸ Σχῆμα τὸ 1990. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 2011, δύο Ἀδελφές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων μετέβησαν στὴν Σουηδία, γιὰ νὰ μονάσουν πλησίον τῆς καὶ τὴν διακονή-σουν μέχρι τῆς Κοιμήσεώς τῆς. Στὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν, ἡ ὁποία ἐψάλη στὰ Ἑλληνικὰ καὶ Σουηδικὰ, ἔλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς π. Ἀνδρέας Ὁκεροστρου ἀπὸ τὴν Οὐψάλα καὶ ὁ π. Στέφανος Γιάρπενπεμερ ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη. Μεταξὺ ἄλλων, παροῦσα ἦταν ἡ Ὁσιωτάτη γ. Ταξιαρχία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης καὶ Κτητορίσσης Φιλοθέης Μοναχῆς αἰωνία ἡ μνήμη!...

Ἐγκαίνια Ἐκθέσεως Ἀγάπης

ΤΗΝ Δευτέρα, 20.11/3.12.2012, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε τὸν Ἅγιασμό τῶν Ἐγκαίνιων τῆς Ἐκθέσεως Ἀγάπης, παρουσία μεγάλου πλήθους ἀνθρώπων, ἡ ὁποία φιλοξενεῖται σὲ κατάστημα στὴν Πλατεία Ἡρώων στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς. Ἡ γιὰ δευτέρη χρονιά Ἐκθεση αὐτῆ, μηνιαίας διαρκείας, διεθέτει εἶδη δώρων, προσφερθέντα ἀπὸ μέλη καὶ φίλους τοῦ Συλλόγου, γιὰ τὴν διάθεσι τῶν ἐσόδων ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ φυλακισμένων.

Κουρὰ Μοναχῶν

ΣΤΗΝ βραδυνὴ Θ. Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου Παταπίου, 9/21.12.2012, στὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐτελέσθη ἡ Κουρὰ εἰς Ρασοφόρους Μοναχοὺς τῶν μέχρι τοῦδε Δοκίμων Ἀδελφῶν Αὐτῆς Γεωργίου ἐξ Ἑλλάδος καὶ Μωϋσέως ἐκ Κενύας, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὰ ὀνόματα Ἐφραίμ καὶ Ποιμῆν. Τοὺς Ἀδελφοὺς ἀνεδέχθη ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱεράς Μονῆς Θεοφιλ. Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς καὶ τοὺς ἔκειρε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

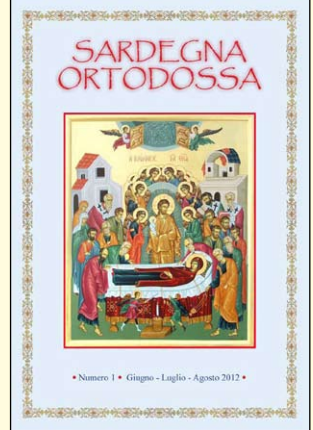

«Ορθόδοξος Σαρδινία» • «Sardegna Ortodossa»

Με την εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας κ. Κυπριανοῦ, τῆ συναινέσει καὶ συνεργασίᾳ δὲ μὲ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Νόρα κ. Μιχαήλ, ἐξεδόθη τὸ νέο τριμηνιαῖο περιοδικὸ «Sardegna Ortodossa», δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Νόρα ἐν Σαρδινία τῆς Ἰταλίας.

Ἡ «Ορθόδοξος Σαρδινία» περιλαμβάνει κείμενα μόνον στὴν ἰταλικὴ γλῶσσα καὶ ἀπευθύνεται ἀποκλειστικὰ στὸ ἰταλόφωνο ἀναγνωστικὸ κοινό, ὡς μία ταπεινὴ προσπάθεια σὲ ἓνα περιβάλλον συντριπτικὰ παπικὸ.

Υπεύθυνος ἐπὶ τοῦ νέου ἰταλοφώνου αὐτοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἡ νεοφώτιστος-προσήλυτος Εἰρήνη (Anna-Rita) Pillitu, ἱατρός, κάτοικος Σαρδινίας, ἡ ὁποία συνεργάζεται ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν μεταφράσεων μὲ τὴν Γυναικεῖα Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

«Οἰκοδομὴ καὶ Παραμυθία»

Ἀπλὴ Κατήχησις μέσα ἀπὸ τὴν πείρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Μία νέα τριμηνιαία ἔκδοσις ἐγκαινιάσθηκε, τὸ κατηχητικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ Περιοδικὸ «Οἰκοδομὴ καὶ Παραμυθία», μὲ ἑορτολογικὰ καὶ πνευματικὰ κείμενα οἰκοδομῆς καὶ παραμυθίας.

Ἡ νέα ἔκδοσις πραγματοποιεῖται μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστάσιᾳ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν ἐκδοτικὴ ἐπιμέλεια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Ἡ Ἱερά αὕτῃ Μονὴ ἔχει καὶ τὴν εὐθύνη τῆς μεταφράσεως καὶ κυκλοφορήσεως τοῦ Περιοδικοῦ σὲ ὀκτώ γλώσσες, ἥτοι ἑλληνικά, ρωσικά, ἀγγλικά, γαλλικά, ἰταλικά, σουηδικά, τσεχικά καὶ γεωργιανά, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὸ σὲ ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερο τμῆμα τοῦ ἐγκατεσπαρμένου σὲ πολλὰ μέρη τῆς γῆς Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

**ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ..**

**Ὁ Ναὸς ὡς Οἶκος Θεοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς***

Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης

ΛΗΘΩΣ ὁ Ναὸς εἶναι οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς· διότι ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ, ὅπου τελεσιουργοῦνται τὰ φρικτὰ Μυστήρια, ὅπου οἱ Ἄγγελοι ὑπηρετοῦν μαζί με τοὺς ἀνθρώπους, ὅπου ὁ Παντοδύναμος ἀκαταπαύστως δοξάζεται, ἐκεῖ ἀληθῶς εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν. Ἄς εἰσελθῶμεν, λοιπόν, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων με φόβον Θεοῦ, με καθαρὰν καρδίαν, κατὰ μέρος θέτοντες ὅλα τὰ πάθη καὶ πᾶσαν κοσμικὴν φροντίδα, καὶ ἅς σταθῶμεν ἐντὸς αὐτοῦ με πίστιν καὶ εὐλάβειαν, με προσοχὴν βαθεῖαν, με ἀγάπην καὶ εἰρήνην εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ ἀπέλθῶμεν ἀπὸ αὐτὸν ἀνακαινισμένοι καὶ τρόπον τινὰ οὐράνιοι· διὰ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ οὐρανοῦ, ἐλεύθεροι ἀπὸ κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς.

Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ αἱ ἀπλαῖ καὶ πισταὶ

«Χειραψία»

Ἡ Νέα Γυναικεία Φωνὴ στὸν Νέο Καλλικρατικὸ Δῆμο Φυλῆς

«Διὰ Γυναικὸς Πηγάζει Τὰ Κρείττω»

Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, τὴν ὁδηγία καὶ ἐπιστασία τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν Προστασία τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου, ἐξεδόθη καὶ ἤδη κυκλοφορεῖ τὸ πρῶτο τεύχος τῆς τριμηνιαίας ἐφημεριδούλας **«Χειραψία»** (Δεκ. 2012 - Φεβρ. 2013, σελίδες 20, σχῆμα Α4, πολυχρωμία).

Ἡ «Χειραψία» ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν Σύλλογο Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», τὴν δὲ ἐπιμέλεια τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐκδόσεως ἔχει ἡ Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, μετὰ τὴν συνεργασία τῶν Μελῶν καὶ Φίλων τοῦ Συλλόγου.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ πρώτου τεύχους εἶναι πολλὰ, ποικίλα καὶ ἐνδιαφέροντα, τὰ ὅποια συνιστοῦν πράγματι μία

Γυναικεία Παρέμβασις στὴν κοινωνικὴ - οικονομικὴ - πνευματικὴ κρίσις τῆς Πατριδος μας.

ψυχαι εὐρίσκονται τρόπον τινὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Οὐρανοῦ αὐτῶν Πατρός· αἰσθάνονται τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ θεῖον φῶς. Ἐκεῖ οἱ χριστιανοὶ προγεύονται τὴν μέλλουσαν Βασιλείαν, ἡ ὁποία ἠτοιμάσθη δι' αὐτοὺς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, τὴν μέλλουσαν ἐλευθερίαν ἀπὸ κάθε ἀμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον, τὴν μέλλουσαν εἰρήνην καὶ μακαριότητα. Πότε ὁμως ἰδιαίτερος ἔχουν τὴν πρόγευσιν αὐτὴν; Ὅταν εἰλικρινῶς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας των στρέφονται πρὸς τὸν Θεόν, προσευχόμενοι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ λαμβάνοντες τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἀφιερῶσουν τὴν ζωὴν των εἰς τὸν Θεόν· καὶ ὅταν πράττουν ἔργα ἀρετῆς ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ.

Ἡ πνευματικὴ ἀνακούφισις καὶ μακαριότης, τὴν ὁποίαν δοκιμάζομεν ἐνίοτε ἐν τῷ Ναῷ κατὰ τὴν ἄρμονικὴν ψαλμωδίαν καὶ τὴν καθαρὰν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀναγνώστου ἢ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερέως, εἶναι πρόγευσις τῆς ἀπείρου μακαριότητος, τὴν ὁποίαν θὰ δοκιμάσουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι αἰωνίως θὰ θεωροῦν τὴν ἀνέκφραστον ἀγαθότητα τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Πρέπει νὰ εἴμεθα ζηλωταὶ τῆς ἄρμονικῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς καθαρᾶς ἀναγνώσεως. Ἐπικαλούμενοι τὰ ὀνόματα τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν προσευχὴν μας τοὺς παρακαλοῦμεν εἰς προσευχὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πηγὴ κάθε ἀληθινῆς χαρᾶς, κάθε ἀληθινῆς ἀνακουφίσεως, τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς θεραπείας, ἡ πηγὴ τῆς πνευματικῆς δυνάμεως καὶ ἀνδρείας, εὐρίσκεται εἰς τὸν Ναόν· ἐνῶ τὰ θεάτρα καὶ αἱ ποικίλαι κοσμικαὶ διασκεδάσεις καὶ παρηγορίαι δὲν ἔμπορουν ποτὲ νὰ ἀντικαταστήσουν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς ἀντλεῖ ἐν τῷ Ναῷ, ὅπου Αὐτὸς ὁ Θεὸς παρηγορεῖ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι εἶναι ἐστραμμέναι πρὸς Αὐτόν, ὅπως ἡ μήτηρ παρηγορεῖ τὸ τέκνον τῆς.

Ἐκ τοῦ Ναοῦ ἐπίσης οἱ ἀποθανόντες προσφιλεῖς μας λαμβάνουν παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν καὶ τὸν καθαρμὸν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των καὶ τὴν συγχώρησιν. Πόσον πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Ναὸν καὶ πόσον πρέπει νὰ τὸν διακοσμοῦμεν! Καὶ κάμνουν τοῦτο ὅσοι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀξίαν του· ἡ δὲ Ἐκκλησία προσεύχεται ὑπὲρ αὐτῶν λέγουσα: «Ἐπὲρ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Καὶ παρακάτω: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ» ἢ «ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου· ἀντιδόξασον αὐτοὺς τῆ θεϊκῆ Σου δυνάμει».

(*) Ἁγίου Ἰωάννου Πρωτοιερέως τῆς Κροστάνδης, Ἡ ἐν Χριστῷ Ζωή, ἐκδ. «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονικὴ 2003, σελ. 102-103.

Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2013 Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τὸ «Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2013 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων» μὲ τὰ ἑξῆς περιεχόμενα:

- Προσάται Ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου – Ἀφιερωματικὸν Μέρος.
- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «**Ἀπὸ τὴν Φιλαυτία σὴν Φιλοθεΐα διὰ μέσου τῆς Φιλαδελφίας**».
- Κυριακοδρόμιο, Ἑορτοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἔτους.
- Διοικητικὸ, ἤτοι Συνοδικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, Ἐπισκοπές, Ἀρχιερεῖς, Ἱεραποστολικές Κοινότητες, Ἱεροὶ Ναοί, Ἱερὲς Μονές, Κληρικοί, ποιμαντικὲς δραστηριότητες καὶ φωτογραφικὸ ὕλικό.
- Κατάλογος Κληρικῶν Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.
- Ἀδελφές Ἐκκλησίες Πατρίου Ἡμερολογίου: Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσικῆς Διασποράς.

• **Τετραχρωμία** • **Σελίδες: 128** • **Σχήμα: 10×14 ἐκ.**

Νέοι Ψηφιακοὶ Δίσκοι (CD's)

– Ἀριθ. 54: Ὁ Ὅσιος Δοσίθεος Ὁ Ἐρημίτης τοῦ Κιέβου

Τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁμοτίτλου βιβλίου τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (ἔκδοσις τοῦ 2001) σὲ ἠχητικὴ ἀπόδοσι. Παρεμβάλλονται ἀκούσματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀπὸ τὰ ἱερὰ Ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς. Διάρκεια: 79' 05".

– Ἀριθ. 55: Πανήγυρις 1988

Ζωντανὴ ἠχογράφησις ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς τοῦ ἔτους 1988. Προεξάρχει ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης καὶ Καθηγούμενος Αὐτῆς κ. Κυπριανός. Διάρκεια: 79' 29".

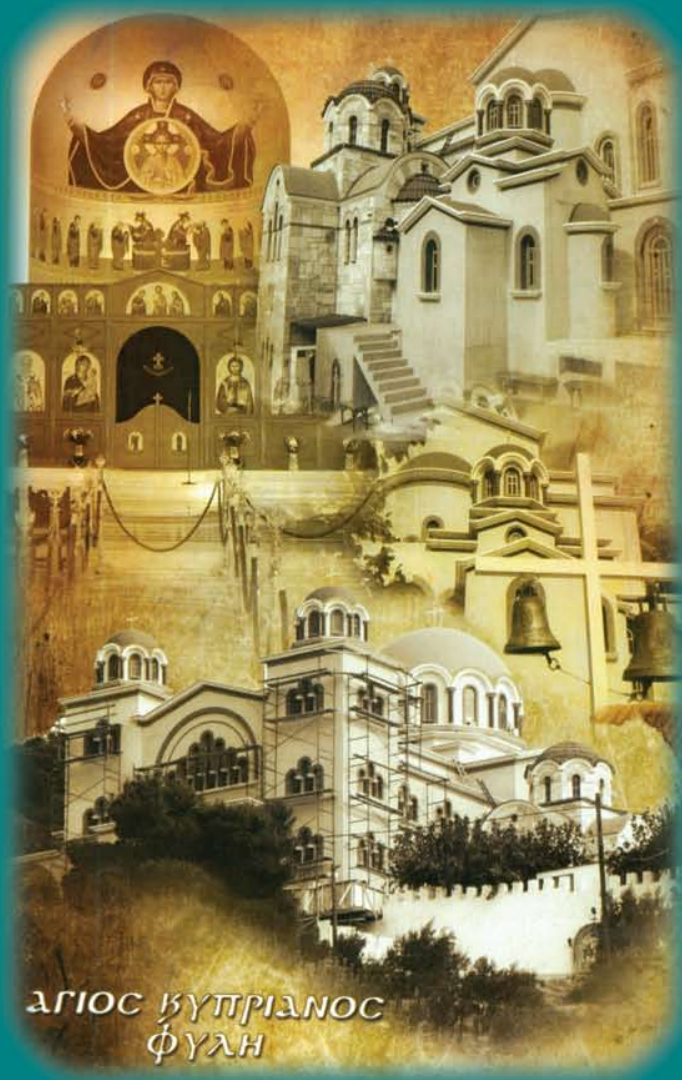
– Ἀριθ. 56: Ἡ συνειδητὴ Χριστιανικὴ ζωὴ μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ μάγια

Ἐπισημ. Ὁμιλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ σὲ Παράκλησι τῆς Τετάρτης σὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς, τὸν Μάιο τοῦ ἔτους 1993. Περιέχονται ἐπίσης μουσικὰ ἀκούσματα ἀπὸ τὴν Πανήγυρι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ. Διάρκεια: 75' 43".

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ
Fax: 210 2411080, E-mail: kyprianos@synodinresistance.org

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
ΦΥΛΗ